τὸ *Ναυτόπουλο τοῦ Νείλου* ἂν μάθῃ τὰ παλαιόν του ψευδώνυμον καὶ μόνον δι' ἀνταλλαγῆς Μ. Μυστικῶν· — ὁ *Μικρὸς Γυμνασιόπαις* πληροφορεῖ τοὺς προτείναντας εἰς αὐτὸν ἀνταλλαγὴν Μ Μυστικῶν ὅτι πρὸ πολλοῦ ἤλλαξε ψευδώνυμον· — ἡ *Εὔθυμος Κόρη ἀσπάζεται τὸ Ἄστρον τοῦ Αἰγαίου* καὶ δέχεται τὴν ὑπὸ τῆς *Φαιδίμης* προταθεῖσαν ἀλληλογραφίαν, ἀναμένουσα ἐπιστολήν της· — ἡ *Μελαγχολικὴ Σεληνολάτρις* δέχεται τὴν ὑπὸ τῆς *Ξανθῆς Γαλαρομμάτας* προταθεῖσαν ἀλληλογραφίαν καὶ ἀναμένει ἐπιστολήν της.

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νὰ ἀνταλλάξουν: — ἡ *Καλλιτεχνικὴ Γραφὶς* μὲ τὴν *Καταρομάλλω*, *Ξανθὴν Γαλαρομμάταν* καὶ *Ἄνθος τῆς Ὑπομονῆς*. — *Πυθαγόρας* ὁ *Σάμιος* μὲ τὴν *Συνεφῴδη Αὐγὴν*, *Προσωπιδοφόρον Ἱππότην* καὶ *Τριανταφυλλένιον Κάμπον*· — τὸ *Ζιζάνιον Γυμνασίου* μὲ τὸν *Νυκτοκόρακα*, *Ἱππότην τοῦ Κόρακος*, *Βασιλέα τῆς Νυκτός*, *Ἑλληνικὴν Ναυαρχίδα καὶ Ἐσμεραλδαν*· — ἡ *Χλόη τῆς θαλάσσης* μὲ τὴν *Νεράϊδαν τῶν Σπετῶν*, *Ναυαρχίδα Πόρου*, *Προεμιλῆ Πατρίδα*, *Μελαγχολικὴν Σεληνολάτριδα* καὶ *Ζωηρὰν Φλόγα*· — ἡ *Μόνωσις* μὲ τὴν *Διαφευσθεῖσαν Ἐλπίδα*, *Ἐλπίδα Κόσμου*, *Ἀποπταῖσαν Ἐλπίδα*, *Ἐλπίδα τῶν Δυστυχῶν* καὶ *Μοναχὴν* (μὲ τὰ ὀνόματά των·) — ἡ *Πενθοῦσα Καρδία* μὲ τὴν *Μαργαριτοφόρον* (τῆς ὁποίας ζητεῖ τὸ ὄνομα·), *Πτηνὸν τῆς Ἐρήμου καὶ Ἰτέαν*· — ἡ *Κόρη τοῦ Στρυμῶνος* μὲ τὴν *Σημαίαν τῆς Ἐλευθερίας*, *Ἐλικῶνα*, *Μαργαριτοφόρον*, *Ὀνειροπόλον Ψυχὴν* καὶ *Πτερωτὴν Ταξειδιώτιδα*· — οἱ *Εὐέλπιδες* μὲ τοὺς *Δικηγόρους τῆς Νεολαίας* (εἰ δυνατὸν μὲ τὰ ὀνόματά των·) — ὁ *Ὑπερήφανος Λέων* μὲ τὴν *Πενθοῦσαν Καρδίαν*, *Κρητικὴν Σημαίαν* καὶ *Ἄγγελον τῆς Ἀγάπης* (μὲ τὰ ὀνόματά των·) — ἡ *Μόνωσις* μὲ τὴν *Ἀλλοπρόσαλλον* (διὰ νὰ μάθῃ τὸ ὄνομά της·) — ἡ *Ἀκτὶς τῆς Ἐλευθερίας* μὲ τὴν *Χλόην τοῦ Κηφισσοῦ*, (ἡ ὁποία πολὺ θὰ ἐκπλαγῇ ὅταν μάθῃ τὸ ὄνομά της·) *Μελαγχολικὴν Σεληνολάτριδα*, *Ψευτοδικηγόρον*, *Δικηγόρους τῆς Νεολαίας* καὶ *Κεραμιδόγατον*· — ὁ *Ὑψιπέτης Ἀετὸς* μὲ τὴν *Κόκκινην Ἐξοχήν*, *Παγωμένον Καύκασον*, *Δροσερὰν Ἑσπέραν* καὶ *Λιονισμένον Μάϊον*· — ὁ *Ὑπερήφανος Ἱππεὺς* μὲ τὴν *Ὑπερήφανην Ἑλληνίδα*, *Ὑπερήφανον Λέοντα* καὶ *Γαμβέττας*· — τὸ *Ἀγριολούλουδον Ἄνθρου* μὲ τὸ *Τρεμοσβῦνον Ἀστέρι*, *Ἄστρον τοῦ Αἰγαίου* καὶ *Καταρομάλλω* (εἰ δυνατὸν μὲ τὰ ὀνόματά των·) — ἡ *Ἐφεσία Κόρη* μὲ τὴν *Βίγλαν*, *Εὔθυμον Κόρην*, *Καλῶς Ὡρισες*, *Ἑλληνικὴν Ψυχὴν* καὶ *Ζίκ Ζάκ* — ὁ *Κοσμοδος* μὲ τὴν *Ἐρυθρὰν Καμέλιαν*, *Ἀγνὴν Φιλίαν*, *Χιωτοπούλαν* καὶ *Ἀτρόμητον Ἱεραπόστολον*· — ὁ *Μολὼν Λαβὲ* μὲ τὸ *Ζιζάνιον Γυμνασίου* καὶ *Ἀηδόνα τῆς Ἐρήμου*· — ἡ *Παριστερία* μὲ τὸν *Νοσταλγὸν Ἕλληνα* καὶ *Διαψευσθεῖσαν Ἐλπίδα*· — ἡ *Κωπηλάτις Κύθνου* μὴ τὴν *Ἐσμεράλδαν*, *Μοῦσαν τῆς Ἀστρονομίας*, *Σέλευκον τὸν Κεραυνόν*, *Λύραν τῆς Κερκύρας* καὶ *Ἀστροποταμίτην*· — ἡ *Μόνωσις* μὲ τὸ *Ζιζάνιον τοῦ Ἀρσακείου*, *Δισπτροφοροῦσαν*, *Ἀγριολούλουδον τῆς Ἄνθρου*, *Ἀηδόνα τῆς Ἐρήμου* καὶ *Κυνηγὸν τῶν Αἰγάγρων*· — ἡ *Ὀνειροπόλος Ψυχὴ* μὲ τὸ *Νευρόσπαστον Ἄγγελον τῆς Εὐτυχίας*, *Δὸν Ροτρίγον* (μὲ ταρχιπά του) *Ζίκ-Ζάκ* καὶ *Μέλλουσαν Καλόγραιαν*· — ἡ *Πικραμένη Καρδούλα* μὲ τὴν *Σεμνὴν Κόρην*, *Κωπηλάτιδα Κύθνου*, *Φουγάρο τῆς Εὐγενίας*, *Κρητικὸν Κάστανον* καὶ *Δικηγόρους τῆς Νεολαίας*· — τὸ *Κρητικὸν Κάστανον* μὲ τὸ *Τρεμοσβῦνον Ἀστέρι*, *Φλόγαν Ξανθομαλοῦσαν*, *Ὑψιπέτην Ἀετόν*, *Πράσινην Ἐξοχὴν* καὶ *Δροσερὰν Ἑσπέραν* (διὰ νὰ ἀνταλλάξουν καὶ τὰ ὀνόματά των.)

Ἀπὸ ἕνα γλυκὸ φιλάκι στέλλει ἡ Διάπλασις πρὸς τοὺς φίλους της: *Λευκὸν Κρῖνον* (ἔστειλα ὅ,τι ἐζήτησες· ἡ Κικὴ σ' εὐχαριστεῖ, πολὺ διὰ τὰ γραμματόσημα·) *Μόνωσιν* (πολὺ σωστά· κ' ἐγὼ ἔχω τὴν πεποίθησιν ὅτι ὅσα μοῦ στέλλεις εἶνε πρωτότυπα·) *Ναυτοπούλαν τῆς Ἄνδρου* (ὁ 24ος εἶνε τῶν δρ. 2, 50· ὥστε σημείωσέ μου ἄλλον τόμον, ἐκ τῶν τῆς δραχμῆς·) *Αἰγιταίαν Ἀθηνᾶν* ([ΕΕ] διὰ τὴν ζωηρὰν περιγραφὴν τοῦ ὀνείρου· ἐσημείωσα μόνον τὸ ποσὸν τῶν ὀφειλομένων τετραδίων, διότι θὰ ἦτο ἀδύνατον νὰ σημειώσω λεπτομερῶς πρὸς ποίους ὀφείλονται· τοιοῦτος κατάλογος δὲν θὰ εἶχε τελειωμόν! ὥστε, ἀφ' οὗ ἔχῃς τὴν εὐγένειαν νὰ στείλῃς τετράδια καὶ πρὸς ἐκείνους, τῶν ὁποίων δὲν ἔλαβες ἰδικά των, ἀπολεσθέντα εἰς τὸ ταχυδρομεῖον, στεῖλε χωρίς νὰ μοῦ ζητῆς ὀνόματα·) *Ἀργυρᾶν Συρίκτραν* (εἶσαι πληρέστατα δικαιολογημένη· τώρα ἀναμένω ἐπιστολήν σου καὶ μὲ περισσότερα, εὔχομαι δὲ πλήρης ὑγεία νὰ ἐπικρατῇ τοῦ λοιποῦ εἰς τὴν οἰκίαν σας·) *Ὑπερήφανον Ἱππέα* (ὀφείλεις 10 λεπτὰ διὰ τὸ πρὸς τὴν *Κόκκινην Ἐξοχὴν* τετράδιόν σου, σταλὲν παρὰ τὸν Κανονισμὸν ἄνευ δεκαλέπτου γραμματοσήμου·) *Βάδεν Πάουελλ* (σὲ συλλυποῦμαι ἀπὸ καρδίας διὰ τὸν θάνατον τῶν θείων σου καὶ τοῦ ἐξαδέλφου σου· πόσα δυστυχήματα εἰς τόσον ὀλίγον καιρόν!) *Καύκασον* (ὁ τόμος τοῦ 1894 τιμᾶται δρ. 3. διὰ τὸ βραβεῖόν σου πρέπει νὰ ἐκλέξῃς ἕνα ἐκ τῶν τῆς δραχμῆς· μὰ διατί δὲν βλέπετε τὸν 'Οδηγόν;) *Μεσολογγιτάκι* (τὰ ἔστειλα· ὁ Ἀνανίας σ' εὐχαριστεῖ διὰ τὰς εὐχάς·) *Ἑσπεράντην* (χαίρω δι' ὅσα μοῦ γράφεις· περιττὸν νὰ εἰδοποιήσω τὸ *Λευκὸν Κρῖνον* εὐχαρίστως θ' ἀναγνώσω τὰ ποιήματά σου·) *Ζιζάνιον Γυμνασίου* (ἀντὶ τοῦ 1883, ληφθέντος, ἔστειλα τὸν τόμον τοῦ 1884·) *Λευκὸν Τάκιτθον* (ἔστειλα «Βιβλίον Συμπεριφορᾶς»·) *Ξανθὴν Μαυρομμάταν* (τετρ. ἔστειλα· χαίρω που ἔγινες καλά· αἱ προτάσεις σου θὰ δημοσιευθοῦν εἰς τὸ προσεχές·) *Χαμένην Εὐτυχίαν* ([ΕΕΕ] διὰ τὴν λαμπρὰν περιγραφὴν τῶν ἐνδυμάτων σου· σὲ παρηκολούθησα μὲ μεγάλην μου εὐχαρίστησιν· πότε θὰ μοῦ ξαναγράψῃς τώρα;) *Ἔαρινὸν Ἄρωμα* (ἔστειλα ἐκ νέου·) *Φουγάρο τῆς Εὐγενίας* (ἔχει καλῶς·) *Ζοφερὸν Νέφος* (τὸ ἕνα λάθος, βλέπεις, ἔφερε τὸ ἄλλο· ἀλλὰ καλλίτερα νὰ μείνῃ ἕως ἐδῶ, διὰ νὰ μὴν ἐπέλθῃ ἀνασταστωσις·) *Ποιμενίδα τῆς Δίρφης* (αἱ προτάσεις σου ἀπὸ τὸ προσεχές· [μὲ μεγάλην μου χαρὰν θὰ σε γνωρίσω, ὅταν θὰ ἔλθῃς εἰς τὰς Ἀθήνας·) *Λευκὴν Ἀκακίαν* (ὅταν λάβῃς τὸν καιρόν, γράψε μου· σοῦ ἔστειλα τὰ τετράδια, ἐκ τῶν ὁποίων πρῶτα θὰ στείλῃς εἰς τὸ *Λευκὸν Κρῖνον*, ἀφ' οὗ δέχεσαι τὴν ἀνταλλαγήν·) *Πολύχρωμον Χρυσαλλίδα* (ἡ ὁποία ἐπτὰ χρόνια εἶχε τὸν πόθον νὰ γίνῃ συνδρομήτριά μου, φαντασθῆτε! καὶ τώρα τί εὐτυχὴς ποὺ φαίνεται!) *Γλυκεῖαν Καρδίαν* (σὰν τὰ χιόνια! καὶ ἔτσι λοιπόν, λησμονοῦν νὰ γράφουν εἰς τὰς φίλας των; ἂς ἐλπίσω, ὅτι τώρα τοὐλάχιστον ποῦ εἶσαι μόνη, θὰ μοῦ γράψῃς συχνότερα·) *Κύκνεισον Ἀσμα* (αἱ ἐφημερίδες σ' ἐγέλασαν· ἡ «Νέα Σκηνὴ» ὄχι μόνον δὲν διεφύη, ἀλλὰ καὶ πολὺ γρήγορα θὰ χρίσῃ τὸς πραστάσεις της·) *Εὔθυμον Κόρην* (ὅλοι σε ἀνασπάζονται·) *Μελαγχολικὴν Σεληνολάτριδα* κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν 20 Ὀκτωβρίου, θὰ παντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 8 Δεκεμβρίου.

Ο χάρης τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἶναι νὰ γράψωσι τὰς λύσεις των οἱ διαγωνιζόμενοι, πωλεῖται ἐν τῷ Γραφείῳ μας εἰς φακέλλους, ὧν ἕκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1

461. Λεξιγρίφος.

Τὸ πρῶτον συνδέει,
Τὸ ἄλλο μυρίζει,
Τὸ ὅλον ζεσταίνει...
Ὁπόταν χιονίζει.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Λυυοχάρτου.

462. Στοιχειόγριφος.

Μιᾶς νήσου τῆς Εὐρώπης γράμμα ἀντικαθιστῶν.
Ποταμὸν σοῦ σχηματίζω τῶν γνωστῶν κι' ὀνομα-
[στῶν.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἰοφῦς.

463. Συλλαβικὸν Τρίγωνον.

1.— Καρπὸς εἶνε γεῦστικός.
2.— Εἷς προφήτης ἱερός.
3.— Σύνδεσμος πολὺ κοινός.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Λιχώμου Φουσίας

464. Πυραμίς.

\+ Οἱ σταυροὶ ἀποτελοῦν δένδρον ὑπωρόφορον.
★+★ = Πρόθεσις.
★★+★★ = Ἀρχαία πόλις.
★★★+★★★ = Τόπος ἀγώνων.
★★★★+★★★★ = Ἀρχαία πόλις τῆς Ἀφρικῆς.
★★★★★+★★★★★ = Μικρὰ νῆσος.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Καυκασίας.

465 467. Κεκρυμμένα ὀνόματα πόλεων.

1.— Ἦτο ξενομανής, καὶ ὡμίλει πάντοτε ἀγγλικά, καίτοι γνῶσις Ρουμελιώτης!
2.— Κάθε συνδρομητὴς ἀγαπᾷ τρελὰ τὴν Διάπλασιν.
3.— Τσινᾷ τὸ μουλάρι σὰν το πειράξῃς.

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Φῶρι τῆς Ξηρᾶς.

468. Κρυπτογραφικόν.

1 2 3 4 5 6 7 = Κράτος.
2 5 2 3 1 = Μέλος τοῦ σώματος
3 6 3 4 = Στενὸς συγγενής.
4 1 6 2 5 2 1 = Ποιητής.
5 3 1 6 1 = Σημεῖον.
6 1 6 1 = Θεότης.
7 6 7 1 = Ἥρως.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ζοφιτοῦ Νέφους.

469. Παίγνιον.

Πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ εἰσαχθῇ ὑποχρεωτικῶς ἡ Διάπλασις εἰς ἐννέα Κράτη;

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Κεντρί.

470—474. Μαγικὸν Γράμμα.

Τῇ ἀνταλλαγῇ ἑνὸς οἱουδήποτε γράμματος ἑκάστης τῶν κάτωθι λέξεων δι' ἑνὸς ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, νὰ σχηματισθοῦν ἄλλαι τόσαι λέξεις:

μέλι, νοῦς, ρέω, ἀρά, Γάϊος.

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Φῶρι τῆς Ξηρᾶς

475 Μεσοστιχίς.

Τὰ μεσαῖα γράμματα τῶν ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦν ποταμὸν τῆς Εὐρώπης:

1, Ἀρχαία πόλις. 2, Δένδρον. 3, Διάσημος ἀρχιτέκτων. 4, Ἀρχαία χώρα. 5, Φυσικὸν ὄργανον. 6, Φιλόσοφος. 7, Νῆσος. 8, Πτηνόν.

476. Φωνηεντόλιπον.

ς - τ - κ - μ - π ρ κ

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Καυκασίας.

477. Γρῖφος.

[Μ]
ΟΡ Κῶς

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Φῶρι τῆς Ξηρᾶς.

478. Μαγικὴ Εἰκών.

Ζητεῖται ἡ λύσις τῆς ἐν σελίδι 344 δημοσιευομένης Μαγικῆς Εἰκόνος Ἡ γιαγιὰ θὰ ζωγραφισθῇ ἁπλῶς ἐπὶ τοῦ Λυσοχάρτου ἄνευ περιγραφῆς.

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 35.

369. Ὄρος, ὀρρός. — **370.** Αὐγὴ (αὐ, γῆ). — **371.** Σκῦρος, Κῦρος. — **372.** Φόρος, ροτός. —

373.
Ε
Μ Υ Σ
Μ Η Π Ω Σ
Ε Υ Π Ο Ρ Ο Σ
Σ Ω Ρ Ο Σ
Σ Ο Σ
Σ

374. Ὁ σὺ μισεῖς ἑτέρῳ μὴ ποιήσῃς. [Ἡ ἀνάγνωσις ἀπὸ τὸν μεσαῖον στίχον καὶ ἐκ τῶν δεξιῶν πρὸς τὰριστερὰ προχωρεῖ ἄνω καὶ κάτω ἐναλλάξ]. — **375.** Ὁ παστὸς βακαλιάρος, τὸν ὁποῖον φέρουν ἀπὸ τὴν Ἰσλανδίαν χωρὶς κεφάλι. — **376.** ΧΑΡΩΝ, ΑΘΗΝΑ (ΧΑρτης, ΑΘήναι, ΡΗνος, ΩΝιον, ΝΑξος). — **377.** Οἱ μικροὶ στίγωσι ἐνώπιον τῶν μεγάλων. — **378.** Ὀθησσὸς εἶνε πόλις. — **379.** [Ἡ λύσις τῆς Μαγικῆς εἰκόνος ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν τοῦ προηγουμένου φύλλου.]

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῶν Καταστημάτων Ἀνέστη Κωνσταντινίδου 1901

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΑΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ
Ἐσωτερικοῦ δραχ. 7.— Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνὸς καὶ εἶνε προπληρωτέαι δι' ἓν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.- Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0,15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις
Ὁδὸς Πατησίων, ἀριθ. 11 Β, παρὰ τὰ Χαυτεῖα

Περίοδος Β'.—Τόμ. 8ος Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Νοεμβρίου 1901 Ἔτος 23ον. — Ἀριθ. 44

Ο ΘΑΥΜΑΣΙΟΣ ΟΡΕΝΟΚΟΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ὑπὸ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

ΔΙΑ ΤΗΣ ΣΙΕΡΡΑΣ—ΠΑΡΙΜΑΣ

Οἱ ταξειδιῶται ἐπεζοπόρουν καθ' ὁμάδα συμπαγῆ, ἐφ' ὅσον ἐπέτρεπε τοῦτο τὸ πλάτος τοῦ μονοπατίου, τοῦ παραλλήλου πρὸς τὸ ῥίον Τορρίδα. Ἐν τούτοις, συχνάκις ἐγίνετο ἀνάγκη νὰ εἰςδύουν εἰς τὸ δάσος, διὰ νὰ παρακάμπτουν ὑψηλοὺς βράχους ἢ βαθέα ὀρύγματα. Ἡ διεύθυνσις τοῦ ποταμίου ἐξηκολούθει νὰ εἶνε βορειανατολική, κατὰ μῆκος τῶν προπόδων τῆς Σιέρρας-Παρίμας. Εἰς τὴν ἄλλην ὄχθην τὸ δάσος ἐξετείνετο καὶ ἀνυψοῦτο κλιμακηδόν. Ἐδῶ κ' ἐκεῖ τὸ ἐστόλιζαν μερικοὶ φοίνικες γιγαντιαῖοι. Ἄνωθεν ἐφαίνετο ἡ κορυφὴ τοῦ ὄρους.

Ὁ Παῦλος καὶ ὁ Γκόμος ἐβάδιζον ὁ εἷς πλησίον τοῦ ἄλλου, συνομιλοῦντες περὶ τῆς Σάντα-Ζουάνας. Ὁ μικρὸς Ἰνδὸς ἐδίδε λεπτομερεῖς ἀκριβεστάτας περὶ τοῦ ἱδρύματος τούτου τοῦ Πάτερ-Ἐσπεράντη, καὶ περὶ τοῦ ἐξόχου Ἱεραποστόλου.

— Τὸν γνωρίζεις καλά; . . . ἠρώτησεν ὁ Παῦλος.

— Ναί... τὸν γνωρίζω. . . τὸν εἶδα πολλὲς-πολλὲς φορές. Ἕνα ὁλόκληρο χρόνο ὁ πατέρας μου κ' ἐγὼ ἐμείναμε 'ς τὴ Σάντα-Ζουάνα..

— Εἶνε πολὺς καιρός;

— Ὄχι... πρὶν νὰ ἔλθουν ἡ βροχὲς τοῦ περασμένου χρόνου... ὕστερ' ἀπὸ τὴ συμφορά πού μας βρῆκε ἐκεῖ-κάτω, 'στὸ χωριό μας, πεῦ ἦλθαν οἱ Κουίβαι καὶ το ἐρήμαξαν. Τότε ἐμεῖς, καθὼς καὶ πολλοὶ ἄλλοι Ἰνδοὶ ἀπὸ τὸ Σὰν Σαλβατώρ, ἐφύγαμε καὶ πήγαμε 'στὸ Μοναστῆρι.

— Κ' ἐκεῖ, 'στὸ Μοναστῆρι, σᾶς δέχθηκε ὁ Πάτερ Ἐσπεράντης;

— Ναί... τί καλὸς ἄνθρωπος!... Καὶ ἤθελε νὰ μας κρατήσῃ... Μερικοὶ μάλιστα ἔμειναν ἐκεῖ...

— Σεῖς γιατὶ ἐφύγατε;

— Ὁ πατέρας ἔτσι ἤθελε... Ἐμεῖς εἴμεθα Βανίβαι... Ὁ πόθος τοῦ πατέρα μου ἦτο νὰ ξαναγυρίσωμε 'στὰ μέρη μας ... Ἄλλη φορὰ ἦταν βαρκάρης 'στὸν ποταμό... Εἶχα μάθῃ κ' ἐγὼ τὴν τέχνη... Ἀπὸ τεσσάρων χρονῶν, μ' ἔπερνε μαζί του καὶ τραβοῦσα κουπί...

Ὅ,τι ἔλεγε τὸ παιδίον, δὲν ἐξέπληττε τὸν Παῦλον. Ἀπὸ τὸ βιβλίον τοῦ Σαφφανζών, ἤξευρεν, ὅτι οἱ Βανίβαι εἶνε Ἰνδοὶ εὐφυεῖς, χρηστοί, προσηλυτισθέντες πρὸ πολλῶν ἐτῶν εἰς τὸν χριστιανισμόν, καὶ ναῦται ἐκ τῶν καλλιτέρων τοῦ Ὀρενόκου. Ἀπὸ ἰδιαιτέρας ὅλως περιστάσεις, —καὶ ἐπειδὴ ἡ μήτηρ τοῦ Γκόμου ἀνῆκεν εἰς ἄλλην φυλήν, —ὁ πατήρ του ἐγκατεστάθη εἰς τὸ χωρίον Σὰν-Σαλβατώρ, ἐκεῖθεν τῶν πηγῶν τοῦ ποταμοῦ· θελήσας δὲ νὰφίσῃ τὴν Σάντα-Ζουάναν, ὑπήκουσεν ἁπλῶς εἰς τὸ ἔνστικτον τὸ ὁποῖόν τον ὤθει πρὸς τοὺς ἰλάνους, πρὸς τὰς πεδιάδας, τὰς μετοξὺ Ἁγίου Φερνάνδου καὶ Καϊκάρας. Ἀνέμενε λοιπὸν τὴν κατάλληλον εὐκαιρίαν, —ἀφῆξιν πλοιαρίων, εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ὁποίων ἠδύνατο νὰ προσληφθῇ, — καὶ ἐν τῷ μεταξὺ κατῴκει εἰς τὴν ἐλεεινὴν ἐκείνην καλύβην τῆς Σιέρρας-Παρίμας.

Καὶ τί θὰπεγίνετο τὸ τέκνον του, μετὰ τὴν δολοφονίαν τὴν διαπραχθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Ζορρές, ἐὰν τὰ πλοιάρια δὲν ἠναγκάζοντο νὰ σταματήσουν παρὰ τὸ βουνὸν Μωνουάρ;..

Ὅλα ταῦτα ἐσυλλογίζετο ἡ Παυλίνα Κερμώρ, ἀκούουσα τὸν μικρὸν Ἰνδόν. Ἔπειτα πάλιν τὸν ἠρώτησε περὶ τῆς Σάντα-Ζουάνας, περὶ τῆς τωρινῆς καταστάσεως τοῦ Ἱδρύματος καὶ προπάντων περὶ του Πάτερ Ἐσπεράντη. Ὁ Γκόμος ἀπεκρίνετο σαφῶς εἰς ὅλας αὐτὰς τὰς ἐρωτήσεις. Περιέγραφε τὸν ἱσπανὸν Ἱεραπόστολον ὡς ἄνδρα ὑψηλόν, εὔρωστον, μεθ' ὅλα τὰ ἑξήντα χρόνια του, ὡραῖον, πολὺ ὡραῖον, μὲ τὴν λευκὴν γενειάδα του καὶ τοὺς σπινθηροβό-

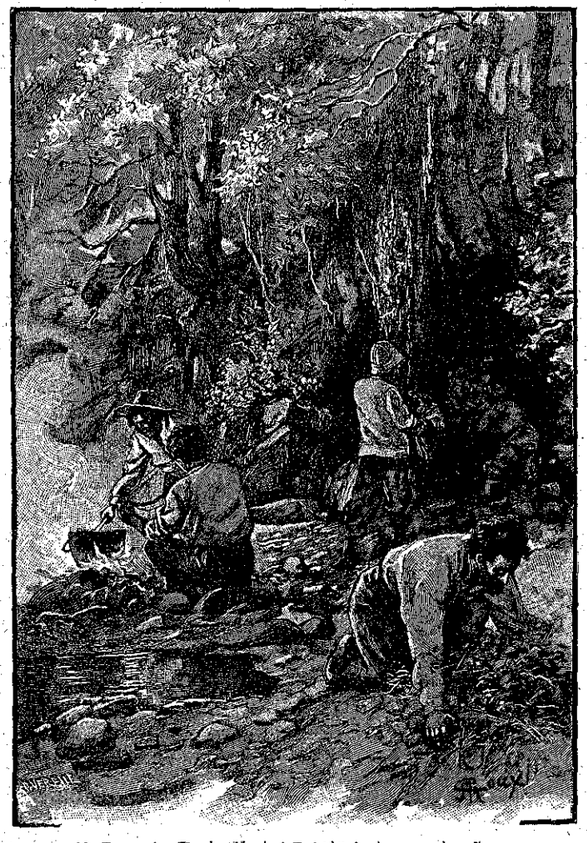

«Ὁ Γερμανὸς Πατὴρ [;] καὶ ὁ Βαλδὲζ ἡτοίμασαν τὸ γεῦμα.»

λοῦντας ὀφθαλμούς του, ὁποῖόν τον εἶχε περιγράψῃ ὁ κ. Μανουὴλ Ἀσσομψιὼν καὶ ὁ ἄθλιος Ζορρές. Καὶ τότε ἡ Παυλίνα ἐφωνάζετο ὅτι ἔφθασεν ἤδη εἰς τὴν Σάντα - Ζουάναν . . . ὅτι ὁ πάτερ-Ἐσπεράντης την ἐδέχετο μὲ ἀνοικτὰς ἀγκάλας . . . ὅτι τῇ ἔδιδε τὰς πληροφορίας τῶν ὁποίων εἶχεν ἀνάγκην . . . ὅτι τῇ ἔλεγε τί ἀπέγινε καὶ ποῦ κατέφυγεν ὁ συνταγματάρχης Κερμώρ . . .

Τὴν ἕκτην ἑσπερινὴν ὥραν, ὁ Ἰάκωβος Ἑλλὼκ ἔδωσε τὸ σύνθημα νὰ σταματήσουν. Ἦτο ὁ δεύτερος σταθμὸς τῆς ἡμέρας.

Οἱ Ἰνδοὶ προητοίμαζον τὰ τῆς διανυκτερεύσεως. Τὸ μέρος ἐφαίνετο κατάλληλον. Ἦτο βαθὺ κοίλωμα ἐπὶ τοῦ βράχου, σπήλαιον οὕτως εἰπεῖν, φθάνον μέχρι τῆς ὄχθης τοῦ ποταμίου. Ἄνωθεν τοῦ κοιλώματος, ὑψηλὰ δένδρα κατέρριπτον τοὺς κλώνους των ὡς παραπέτασμα. Κάτω διηνοίγετο μικρὸν ὄρυγμα, ὡς παστάς, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἡ νεᾶνις ἠδύνατο νὰ ἐξαπλωθῇ. Μ' ἓν καλὸν στρῶμα ἀπὸ ξηρὰ χόρτα καὶ φύλλα, θὰ τῆς το ἔκαμνον κλίνην, ὅπου θὰ ἠμποροῦσε νὰ κοιμηθῇ τόσον καλά, ὅσον καὶ εἰς τὸ ὑπόστεγον τῆς Γαλλινέττας.

Ὁ Γερμανὸς Πατὴρ καὶ ὁ Βαλδὲζ ἡτοίμασαν τὸ γεῦμα. Τὸ ποτάμι εἶχεν ἄφθονα ψάρια. Ὁ Γκόμος ἐφόνευσε μερικὰ μὲ τὸ τόξον του, τὰ ὁποῖα ἔψησαν ἀμέσως. Μὲ τὰς κονσέρβας καὶ τὰ δίπυρα, τὰ ὁποῖα ἔβγαλαν ἀπὸ τοὺς σάκκους τῶν ἀχθοφόρων, βοηθούσης καὶ τῆς ὀρέξεως μετὰ πεντάωρον ὁδοιπορίαν, οἱ συνδαιτυμότες δὲν ἠρνήθησαν νὰ ὁμολογήσουν ὅτι εἶχον νὰ κάμουν τόσον ὡραῖον γεῦμα, ἀπό. . . .

— Ἀπὸ χθές! ἀνέκραξεν ὁ Γερμανὸς Πατέρ, διὰ τὸν ὁποῖον κάθε γεῦμα ἦτο λαμπρόν, ἤρκει νὰ ἱκανοποιῇ τὴν πεῖναν.

Τὴν νύκτα, ἀφ' οὗ ὁ Παῦλος κατεκλίθη εἰς τὴν παστάδα του, οἱ ἄλλοι ὑπῆγαν νὰ ἐκλέξουν τὰς θέσεις των. Ὁ μικρὸς Ἰνδὸς ἐξηπλώθη παρὰ τὴν εἴσοδον. Ἐπειδὴ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ μείνουν χωρὶς φύλαξιν, ἀπεφασίσθη, τὸ μὲν πρῶτον μέρος τῆς νυκτὸς νἀγρυπνήσῃ ὁ Βαλδὲζ μὲ τὸν ἕνα ἐκ τῶν ναυτῶν, τὸ δὲ δεύτερον ὁ Ἰάκωβος Ἑλλὼκ μὲ τὸν ἄλλον.

Τῷ ὄντι, καὶ ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ δάσους, καὶ ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ ποταμίου, ἔπρεπε νὰ φυλάττῃ κάποιος, διὰ νὰ παρατηρηθῇ ἐγκαίρως κάθε ὕποπτος ἐμφάνισις.

Μολονότι ὁ λοχίας Μαρσιάλης προσεφέρθη νὰ φρουρήσῃ καὶ αὐτός, τὸν ἐπίεσαν νἀναπαυθῇ ἡσύχως μέχρι πρωΐας. Τὴν ἀκόλουθον νύκτα θὰ ἐδέχοντο τὴν προσφοράν του, καθὼς καὶ τὴν προσφορὰν τοῦ Γερμανοῦ Πατέρν. Δι' ἀπόψε, ὁ Ἑλλὼκ καὶ ὁ Βαλδὲζ ἦσαν ἀρκετοί. Ὅθεν ὁ γηραιὸς λοχίας κατεκλίθη παρὰ τὸ τοίχωμα τοῦ σπηλαίου, ὅσον ἠμποροῦσε πλησιέστερα εἰς τὸν Παῦλον.

Ἡ συναυλία τῶν ἀγριμίων ἤρχισε μόλις ἐβράδυασε, καὶ δὲν θὰ ἔπαυε παρὰ μὲ τὰς πρώτας λάμψεις τῆς αὐγῆς. Ὁ καλλίτερος τρόπος, διὰ νὰ κρατήσουν μακρὰν τοῦ καταυλισμοῦ τὰ ζῷα ταῦτα θὰ ἦτο νἀνάψουν μίαν μεγάλην πυρὰν καὶ νὰ τὴν διατηρήσουν μὲ ξηρὰ ξύλα ὅλην τὴν νύκτα. Τὸ ἤξευραν, ἀλλ' ἐσυμφώνησαν νὰ μή το κάμουν. Ἂν ἡ πυρὰ θἀπεμάκρυνε τὰ ζῷα, ἠμποροῦσεν ἀπεναντίας νὰ προσελκύσῃ τοὺς κακοποιούς, καὶ ἴσως τοὺς Κουΐβας. . .

Μετ' ὀλίγον ἐκτὸς τοῦ Βαλδὲζ καὶ τοῦ πρώτου ναύτου, ὅλοι ἐβυθίσθησαν εἰς ὕπνον βαθύν. Περὶ τὸ μεσονύκτιον, οἱ δύο φρουροὶ ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ τοῦ Ἑλλὼκ καὶ τοῦ δευτέρου ναύτου.

Ὁ Βαλδὲζ δὲν εἶχεν ἰδῇ. δὲν εἶχεν ἀκούσῃ τίποτε ὕποπτον. Ἄλλως τε τὸ νἀκούσῃ θὰ ἦτο δύσκολον, ἐν τῷ μέσῳ τοῦ θορύβου, τὸν ὁποῖον ἔκαμναν τὰ ὕδατα τοῦ ποταμίου, θραυόμενα κατὰ τῶν βράχων.

Ὁ Ἰάκωβος Ἑλλώκ. ἀφ' οὗ ἔστειλε τὸν Βαλδὲζ νἀναπαυθῇ ὀλίγας ὥρας, ἀνῆλθεν εἰς ἓν ὕψωμα, ὁπόθεν ἠδύνατο νὰ ἐπισκοπῇ ὄχι μόνον τὴν εἴσοδον τοῦ δάσους, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀριστερὰν ὄχθην τοῦ Τορρίδα.

Καθήσας παρὰ τὴν ρίζαν πελωρίου δένδρου, παρεδόθη εἰς ρεμβασμούς, οἱ ὁποῖοι ὅμως δέν τον ἐμπόδιζαν νὰ κυττάζῃ καὶ νὰ προσέχῃ. . .

Περὶ τὴν τετάρτην πρωϊνὴν ὥραν, ὅταν ὁ ἀνατολικὸς ὁρίζων ἤρχισε νὰ λευκάζῃ, τὴν προσοχὴν τοῦ φρουροῦ εἵλκυσε κάποια κίνησις εἰς τὴν ἀντίπεραν ὄχθην, ὀλιγώτερον ἀπόκρημνον τῆς δεξιᾶς. Τῷ ἐφάνη ὅτι μορφαί τινες ἐκινοῦντο μεταξὺ τῶν δένδρων. . . Ἦσαν ζῷα ; . . . ἦσαν ἄνθρωποι ; . , .

Ἐσηκώθη, ἐπροχώρησεν ὥστε νὰ πλησιάσῃ εἰς ὀλίγων μέτρων ἀπόστασιν τὴν ὄχθην, καὶ ἐκεῖ ἐστάθη ἀκίνητος παρατηρῶν...

Δὲν κατώρθωσε νὰ διακρίνῃ τίποτε ὡρισμένον. Ὅτι ὅμως ἐγίνετο κάποια κίνησις παρὰ τὴν εἴσοδον τοῦ ἀντικρυνοῦ δάσους, περὶ τούτου ἠμποροῦσε νὰ εἶνε βέβαιος.

Ἔπρεπε νὰ τους ἐξυπνήσῃ ὅλους, ἢ μόνον τὸν Βαλδέζ, ὁ ὁποῖος ἐκοιμᾶτο εἰς ἀπόστασιν ὀλίγων βημάτων ; . . .

Τοῦτό τῷ ἐφάνη προτιμώτερον, καὶ ἐγγίσας τὸν ὦμον τοῦ Ἰνδοῦ, τῷ εἶπε σιγά:

— Μὴ κινηθῇς, Βαλδέζ, κύτταξε μόνον ἀντίκρυ.

Ὁ Βαλδὲζ ἐξηπλωμένος, δὲν εἶχε παρὰ νὰ στρέψῃ τὴν κεφαλὴν πρὸς τὴν ὑποδειχθεῖσαν διεύθυνσιν. Ἐπὶ ἓν λεπτὸν τῆς ὥρας, τὸ ὀξύ του βλέμμα διηρεύνησε τὴν σκοτεινὴν ἐκείνην συστάδα τῶν δένδρων.

— Ὄχι, δὲν κάμνω λάθος, εἶπε τέλος· βλέπω τρεῖς-τέσσαρας ἀνθρώπους ποῦ τριγυρίζουν 'στὴν ὄχθη. . .

— Τί νὰ κάμωμεν ;

— Ἂς μὴν ἐξυπνήσωμεν κανένα. . . Εἶνε ἀδύνατον νὰ περάσουν τὸ ποτάμι ἀπὸ αὐτὸ τὸ μέρος. . . ἐκτὸς ἂν ὑπάρχῃ κανένα πέραμα παρεμπρός.

— Μὰ ἀπ' ἐκεῖνο τὸ μέρος ; . . . ἠρώτησεν ὁ Ἰάκωβος Ἑλλώκ, δεικνύων τὸ δάσος, τὸ ὁποῖον ἐξετείνετο βορειοδυτικῶς.

— Δὲν εἶδα τίποτε. . . δὲν βλέπω τίποτε . . . ἀπήντησεν ὁ Βαλδέζ, ὁ ὁποῖος ἐστράφη χωρὶς νὰ σηκωθῇ. Ἄλλοι δὲν θὰ εἶνε. . . τρεῖς-τέσσαρες μόνον, καὶ ἴσως Ἰνδοὶ Μπράβοι. . .

—Καὶ τί γυρεύουν ἐδῶ νύκτα ὥρα;... Ἄ, ἐγὼ εἶμαι βέβαιος ὅτι μας ἀνεκάλυψαν . . . Καὶ νά, κύτταξε, Βαλδέζ, ἐκεῖνον-ἐκεῖ, ποῦ προσπαθεῖ νὰ καταβῇ ὡς τὸ ποτάμι. . .

— Πραγματικῶς. . . . ἐψιθύρισεν ὁ Βαλδέζ... καὶ αὐτὸς δὲν εἶνε Ἰνδός... Τὸ ἐννοῶ ἀπὸ τὸν τρόπον που περιπατεῖ..

Αἱ πρῶται λάμψεις, ἀφ' οὗ περιέβαλαν τὰς μεμακρυσμένας κορυφὰς τοῦ ὁρίζοντος, ἔφθανον τὴν στιγμὴν ἐκείνην μέχρι τῆς κοίτης τοῦ Τορρίδα. Ὁ Βαλδὲζ ἄρα ἠμποροῦσε νὰ ὁμιλῇ μετὰ βεβαιότητος περὶ τοῦ ἀνθρώπου, τὸν ὁποῖον ἔβλεπεν εἰς τὴν ἀντίπεραν ὄχθην.

— Εἶνε οἱ Κουΐβαι τοῦ Ἀλφανίζ... εἶπεν ὁ Ἰάκωβος Ἑλλώκ. Μόνον αὐτοὶ ἔχουν συμφέρον νὰ βεβαιωθοῦν, ἂν μας συνοδεύουν ἢ ὄχι ὅλοι οἱ ναῦται τῶν πλοιαρίων.

— Καὶ καλλίτερα νά τους ἐπέρναμεν ὅλους, ἀπεκρίθη ὁ κυβερνήτης τῆς Γαλλινέττας.

— Βεβαιότατα! . . Νὰ στείλωμεν εἰς τὸν Ὀρενόκον νὰ ζητήσωμεν ἐνίσχυσιν ; . . . Ὄχι· ἂν τῷόντι μας ἐγνώρισαν, δὲν ὑπάρχει καιρὸς διὰ νὰ στείλωμεν ἄνθρωπον εἰς τὸ Μωνουάρ... θά μας κτυπήσουν, πρίν μας ἔλθῃ βοήθεια. . .

Ὁ Βαλδὲζ ἔδραξε ζωηρῶς τὸν βραχίονα τοῦ Ἰακώβου Ἑλλώκ, ὁ ὁποῖος ἐσιώπησεν ἀμέσως.

Κάπως περισσότερον φῶς ἐφώτιζε τὰς ὄχθας τοῦ Τορρίδα, ἐν ᾧ τὸ κοίλωμα, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐκοιμῶντο ὁ Παῦλος, ὁ Γκόμος, ὁ λοχίας Μαρσιάλης, ὁ Γερμανὸς Πατὴρ καὶ ὁ ἄλλος ναύτης, ἐκαλύπτετο ἀκόμη ἀπὸ σκότος βαθύ.

— Μοῦ φαίνεται. . . εἶπε τότε ὁ Βαλδέζ. . . μοῦ φαίνεται ὅτι τον γνωρίζω... ναί, ἔχω καλὰ μάτια... δὲν εἰμπορεῖ νά με ἀπατήσῃ ! . . Γνωρίζω αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον... Εἶνε ὁ Ἰσπανός...

— Ὁ Ζορρές!

— Ὁ ἴδιος.

— Ἄ, μ' αὐτὴ τὴ φορά . . . δὲν θά τον ἀφήσω νά μου γλυτώσῃ . . .

Ὁ Ἰάκωβος Ἑλλὼκ ἔδραξε τὴν καραμβίναν του, καὶ μὲ ταχὺ κίνημα τὴν ἐστήριξεν εἰς τὸν ὦμόν μου.

— Μή ! . . ὄχι ! . . εἶπεν ὁ Βαλδέζ.. Ἕνας λιγώτερο δὲν σημαίνει τίποτε, ἀφ' οὗ θὰ εἶνε ἑκατοντάδες κάτω ἀπὸ τὰ δένδρα . . . Ἔπειτα τοὺς εἶνε ἀδύνατο νὰ περάσουν τὸ ποτάμι . . .

— Ἐδῶ ναί . . . ἀλλὰ παρεμπρός . . . ποιὸς ξέρει ;

Ἐν τούτοις ὁ Ἰάκωβος Ἑλλὼκ παρεδέχθη τὴν γνώμην τοῦ Βαλδέζ, τόσῳ μᾶλλον καθ' ὅσον ὁ κυβερνήτης τῆς Γαλλινέττας ἦτο καλὸς σύμβουλος καὶ εἶχεν ὅλην ἐκείνην τὴν διορατικότητα καὶ τὴν σύνεσιν, ἡ ὁποία χαρακτηρίζει τοὺς Βανίβας.

Ἄλλως τε καὶ ὁ Ζορρές,—ἂν ἦτο τῷ ὄντι αὐτός, — ἀπὸ τὸν πόθον νὰ ἴδῃ ἐκ τοῦ πλησίον τὸν καταυλισμόν, θὰ ἐκινδύνευε νὰ φωραθῇ αὐτὸς ὁ ἴδιος. Διὰ τοῦτο ἐπέστρεφεν ἤδη ὑπὸ τὰ δένδρα, καθ' ἣν στιγμὴν ὁ ναύτης, ὁ φρουρῶν πλησίον τοῦ Τορρίδα, ἐπροχώρει ὡς ἐὰν εἶχεν ἴδῃ κάτι ὕποπτον.

(Ἕπεται συνέχεια)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ 67ου ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

ΠΡΟΣ ΣΥΝΘΕΣΙΝ ΔΙΗΓΗΜΑΤΟΣ

[Ἴδε Διάπλασιν τοῦ 1900, σελ. 432.]

Οἱ φίλοι μου δὲν ὠφελήθησαν πολὺ ἀπὸ τὰς κρίσεις τῶν προηγουμένων Διαγωνισμῶν Διηγήματος, διότι οἱ περισσότεροι, καθὼς βλέπω, ὑπέπεσαν εἰς τα ἴδια λάθη. Ἡ ὁμοιότης μάλιστα εἶνε τόσον μεγάλη, ὥστε ἠμποροῦσα, ἀλλάζουσα μόνον τὰ ὀνόματα τῶν διαγωνιζομένων, νὰ ἐπαναλάβω ἐδῶ τὰς ἰδίας παρατηρήσεις, τὰς ὁποίας ἔκαμα πέρσυ ἢ πρόπερσυ κτλ.

Οἱ διαγωνιζόμενοι εἶχον ἐμπρός των τέσσαρας εἰκόνας, ἐκ τῶν ὁποίων ἐπρόκειτο νὰ ἐμπνευσθοῦν, διὰ νὰ συνθέσουν ἓν διήγημα. Πρῶτα-πρῶτα λοιπὸν ἔπρεπε νὰ προσέξουν καλὰ νὰ ἰδοῦν τί παριστάνουν αὐταὶ αἱ εἰκόνες, νὰ συλλάβουν δηλαδὴ τὴν ὑπόθεσιν ἀκριβῶς, μέχρι τῶν παραμικροτέρων λεπτομεριῶν. Τὸ ἦθος, τὸ ὕφος, τὴν ἐνδυμασίαν, τὰς κινήσεις τῶν προσώπων, ἆλλ αὐτὰ ἔπρεπε νὰ τα λάβουν ὑπ' ὄψει των. Ἤ, οἱ περισσότεροι δέν τὸ ἔκαμαν. Τὰ διηγήματά των ἠμπορεῖ νὰ ἦσαν εὔμορφα καὶ καλογραμμένα, ἀλλὰ δὲν ἐφηρμόζοντο εἰς τὰς εἰκόνας, τὰς ὁποίας ἔδωσα. Ἂν ἐδημοσίευα κανὲν ἀπὸ αὐτὰ τὰ διηγήματα, συνοδευόμενον μὲ τὰς εἰκόνας, θὰ ἐνόμιζε κανεὶς ὅτι ὁ ζωγράφος παρενόησε τὸν συγγραφέα καὶ ἐζωγράφισεν ἄλλα ἀντ' ἄλλων.

Ἔπειτα, οἱ διηγηματογράφοι ἔπρεπε νὰ περιορισθοῦν εἰς τὰς εἰκόνας. Δὲν ἐννοῶ βέβαια ὅτι ἔπρεπε νὰ τας περιγράψουν ξηρὰ-ξηρότατα,— ὁ βραβευόμενος π : χ : κάθε ἄλλο ἔκαμεν!—ἀλλ' οὔτε πάλιν καὶ νὰ ἐξέλθουν ἀπὸ τὰ ὅρια, ὅπως ἔκαμαν πολλοί, καὶ νὰ περιγράψουν ἄλλας σκηνάς, ξένας πρὸς τὰς εἰκόνας. Αἱ εἰκόνες διηγοῦντο μίαν ἱστορίαν μὲ ἀρχήν, μέσην καὶ τέλος. Αὐτὴν τὴν ἱστορίαν ἔπρεπε νὰ διηγηθοῦν, μὲ χάριν ἀνάλογον τοῦ θέματος, οἱ διαγωνιζόμενοι καὶ τίποτε ἄλλο. Ἐκεῖνοι οἱ ἀτελείωτοι πρόλογοι, ἐκεῖνοι οἱ ἐπίλογοι, ἐκεῖναι αἱ ἐκτενεῖς βιογραφίαι τῶν προσώπων, ἐκεῖνα τὰ ἐπεισόδεια, τὰ τῶν προσώπων, ἐκεῖνα τὰ ἐπεισόδεια, τὰ ἄσχετα μὲ τὰς εἰκόνας, ὅλα ἠμποροῦσε καὶ ἔπρεπε νὰ λείψουν ἀπὸ τὰ περισσότερα διηγήματα, διὰ νὰποκτήσουν τὴν ἀπαιτουμένην συμμετρίαν.

Τὴν συμμετρίαν αὐτὴν δὲν ηὗρα καὶ εἰς μερικὰ ἄλλα διηγήματα, τὰ ὁποῖα, ἐν ᾧ περιωρίζοντο εἰς τὰς εἰκόνας, μολοντοῦτο εἶχον πολὺ ἐκτενεῖς περιγραφὰς καὶ διαλόγους. Παραδείγματος χάριν : ἡ κατάστασις τῆς ἀτμοσφαίρας δὲν ἦτο ἀνάγκη νὰ ἐκτεθῇ μὲ τόσην λεπτομέρειαν, ὅπως εἰς κανὲν μυθιστόρημα τοῦ Βέρν· οὔτε ὁ ἀδαμαντοπώλης ἦτο ἀνάγκη νὰ φλυαρῇ τόσον μὲ τὸν χονδρὸν κύριον... περὶ τῶν οἰκογενειακῶν του !

Καὶ ἄλλο λάθος σπουδαῖον: Δύο τρεῖς ἐξέθεσαν τὸ διήγημα ὡς Ἀπόσπασμα τάχα ἐκ τοῦ Ἡμερολογίου μικροῦ μαραγκοῦ. Ἀλλ' ἀπὸ πότε οἱ μικροὶ μαραγκοὶ κρατοῦν Ἡμερολόγια ; Τοὐλάχιστον ἡ ἐπίνοια μιᾶς ἐκ τῶν διαγωνιζομένων, — τῆς Μαγικῆς Εἰκόνος,— νὰ ἐκθέτῃ τὸ πρᾶγμα ὑπὸ τύπον ἐπιστολῆς πρὸς φίλην της, δέν μου ἐφάνη τόσον παράλογος. Ἂν καὶ την ἔκαμε νὰ ὀλισθήσῃ εἰς περιττολογίας (ἄλλο ἐπιστολή. βλέπετε, καὶ ἄλλο διήγημα.)

Διὰ νὰ μὴν πολυλογῶ, θ' ἀποσιωπήσω τὸ δευτερεύοντα καὶ ἐπουσιώδη σφάλματα εἰς τὰς λεπτομερείας, ἂν καὶ ἐσημείωσα ἄπειρα, ὡς εἰμπορεῖ κανεὶς νὰ φαντασθῇ, εἰς ἕνα σωρὸν ἀπὸ τριακόσια σχεδὸν χειρόγραφα,—θὰ εἴπω ἀμέσως, ὅτι τὸ καλλίτερον ἀπ' ὅλα ἦτο τὸ σύντομον, τὸ σύμμετρον καὶ χαριτωμένον διηγηματάκι τοῦ Γερασίμου Α. Λασκαράτου. Αὐτὸς δὲν ὑπέπεσεν εἰς κανὲν ἀπὸ τὰ σημαντικὰ λάθη που ἀνέφερα. Περιωρίσθη εἰς τὸ θέμα, ἀλλὰ χωρὶς νὰ χάσῃ καὶ τὴν ἐλευθερίαν· ἐπρόσεξε καλὰ εἰς τὰς εἰκόνας, καὶ ἀπὸ αὐτὰς ἐνεπνεύσθη πραγματικῶς,—διότι τί ἄλλο εἶνε παρὰ μία ὡραία ἐμπνευσις νὰ παραστήσῃ τὸν Γεῶργον, τὸν ἥρωά του, ὀνειροπόλον φανταζόμενον ὅτι εἶνε στρατιώτης καὶ ὅτι κρατεῖ... τὸ τουφέκι του ;

Ἐπίσης ἐπιτυχημένον εἶς τὴν ἐμπνευσιν, καὶ μάλιστα μὲ κάποιαν ὑπεροχὴν εἰς τὸ ὕφος, ἦτο τὸ διήγημα τοῦ Κεντριοῦ 'Ἀλλ' αὐτὸ εἶχε τὸ ἐλάττωμα νὰ εἶνε πολὺ ἐκτενές, καὶ μάλιστα παρὰ τοὺς ὅρους τοῦ Διαγωνισμοῦ, διότι ἀπετελεῖτο τοὐλάχιστον ἀπὸ 1600 λέξεις, ἐν ᾧ δὲν ἐπετρέποντο παρὰ μόνον 850. Ὥστε καὶ ὁ Λασκαρᾶτος ἂν δὲν διηγωνίζετο, πάλιν τὸ Κεντρὶ δὲν θὰ ἠμποροῦσε νὰ πάρῃ τὸ πρῶτον Βραβεῖον.

Ἀπὸ τὰ ὀλίγα καλὰ καὶ τὰ ἄξια ἰδιαιτέρας μνείας, εἶνε τὰ διηγήματα τοῦ Δαφνοστεφοῦς Ναυάρχου, τοῦ Ἀγγέλου τῆς Ἀγάπης καὶ τῆς Ζουλέϊκας. Καὶ αὐτά,— ἐκτὸς τῶν δύο ἀνωτέρω, — διαφέρουν σημαντικῶς ἀπὸ τὰ ἄλλα, διότι τὰ ἐλαττώματά των εἶνε ὀλιγώτερα ἀπὸ τὰ προτερήματα, καὶ ὄχι οὐσιώδη. Τοῦτο ἀκριβῶς εἶνε ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον δὲν εἰμπορῶ νὰ εἴπω καὶ διὰ τὰ ἐπίλοιπα, μολονότι ἔχουν καὶ αὐτά, ἄλλα πολὺ καὶ ἄλλα ὀλίγον, τὰ προτερήματά των. Μὲ ποίαν σειρὰν τὰ κατέταξα, βλέπετε κατωτέρω, εἰς τὸν Πίνακα τῶν Βραβείων. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ ἄλλα, τὰ ὁποῖα δὲν ἀναφέρω διόλου. Αὐτὰ δὲν ἔχουν τὸ παραμικὸν προτέρημα καὶ εἶνε πάσης μνείας ἄναξια.

ΑΠΟΝΟΜΗ ΤΩΝ ΒΡΑΒΕΙΩΝ

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ : *Γεράσιμος Α. Λασκαρᾶτος*, [15 Ε].

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ : *Κεντρί*, [12 Ε].—*Δαφνοστεφὴς Ναύαρχος*, [10 Ε].

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ : *Ἄγγελος τῆς Ἀγάπης*, [10 Ε].—*Ζουλέϊκα*, [10 Ε].— *Κυκλαδίτης*, [9 Ε].

Α'. ΕΠΑΙΝΟΣ (ἀπὸ [8Ε] εἰς ἕκαστον) : *Σοφὸς Πιττακός*.— *Πικραμένη Καρδούλα*.— *Ἀσπροποταμίτης*. — *Ἀυσόχαρτον*. — *Νυκτοκόραξ*.— *Ἀπόγονος τοῦ Νέστορος*.— *Μαγικὴ Εἰκών*.— *Χαμένη Εὐτυχία*.— *Ἀντιγόνη Δαμάσκου*.— *Η. Κ. Μιχαλόπουλος*.— *Χλωρὶς τοῦ Ζεφύρου*.— *Κεραμιδόγατος*.— *Ζωηρὰ Φλόξ*.

Β'. ΕΠΑΙΝΟΣ (ἀπὸ [5Ε] εἰς ἕκαστον) : *Μικρὰ Δεσποινίς*.— *Ἄγγελος τῆς Εὐτυχίας*. — *Ἀρταυιάν*. — *Ἀσκὴρ τῆς Νικοπόλεως*.— *Ἰσημερινὸς τοῦ Κόσμου*.—*Βασιλεὺς τοῦ Κατέργου*.— *Θωρακίτης*.— *Ἀεροναυτοπούλα*.— *Ἀταβύριον Ρόδου*. —*Σεμνὴ Κόρη*.— *Αὐτοκράτειρα Εὐδοξία*.— *Γλυκεῖα Καρδία*.— *Σέλευκος ὁ Κεραυνός*.

Γ'. ΕΠΑΙΝΟΣ (ἀπὸ [3Ε] εἰς ἕκαστον) : *Μικρὸς Γυμνασιόπαις*.— *Ξενιτευμένος Σινωπεύς*. — *Ἰωάννης Χρ. Σολιώτης*. — *Ἄνθος Ροιᾶς*.— *Αἰγιεύς*.— *Χρυσόψαρο* — *Μικρὸς Τραλλειανός*.— *Κατσαρομάλλιω*. — *Πυθαγόρας ὁ Σάμιος*. — *Χωλὸς Διάβολος*.— *Ἥρως Θησεύς*. — *Χιονοσκεπὴς Δίρφη*.— *Πενθοῦσα Καρδία*.— *Ἔνσαρκον Ἔαρ*.—*Διψευσθεῖσα Ἐλπίς*.— *Ἄσπρο Ποντικάκι*. — *Ἥρως τοῦ Ζαλόγγου*.

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ (ἀπὸ [2Ε]) : *Πλοῖον τοῦ Δουνάβεως*. — *Πέτρα Σκανδάλου*. — *Ἑλλὴν Σημαιοφόρος*. — *Φάρος τῆς Μυκόνου*. — *Ἐξόριστος Ναπολέων* — *Ἄνθος τοῦ Ζαππείου*.— *Τυδεύς*.—*Ἀντιπόμονη Καρδία*.— *Μικρὸς Ἀθηναῖος*. — *Παγκόσμιος Ἔκθεσις*. — *Νικόλαος Διακόπουλος*.— *Συνεφώδης Ἡμέρα*. — *Τάκης Βεριαντίης*.

Τὸ βραβευθὲν διήγημα θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

ΔΗΜ. Ε. ΣΑΓΚΡΙΩΤΗΣ
Βραβευθεὶς ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον
Φάρος τῆς Μυκόνου
εἰς τὸν 68ον Διαγωνισμὸν τῶν Λύσεων
(*Ἴδε φιλ. 35, σελ. 282 ἐ. ἑ.*)

Ο ΑΝΕΨΙΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'.

Ὅπου ἀποδεικνύεται ἐμπράκτως, ὅτι δὲν ἀρκεῖ νὰ διώξετε ἕνα ἄνθρωπον διὰ νὰ φύγῃ, οὔτε νὰ ποστηθίσετε ἕνα λόγον, διὰ νὰ τὸν ἀπαγγείλετε καλῶς.

Τὴν ὥραν, τὴν ὁποίαν, ἀπὸ τῆς προτεραίας, ὁ κύριος Ὀρδερῖκος εἶχεν ὁρίσῃ διὰ τὴν ἀναχώρησίν του, ὁ Ἰωβῆνος, ἐξαφανισθεὶς ἀπὸ τὸ Μοναστήριον συγχρόνως μὲ τοὺς πολεμιστάς, ἐπανευρέθη, ὡς διὰ μαγείας, πλησίον τοῦ ὑποστέγου, ὅπου ὁ καλόγηρος ἐβοήθη τὸν καθηγητήν, ἐλεεινὸν ἀκόμη ἀπὸ τοὺς μόλωπας, νὰ καβαλικεύσῃ τὴν λευκήν του ἡμίονον.

Ὁ κύριος Ὀρδερῖκός τον ἀφῆκε νὰ τεθῇ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς συνοδείας, ἱππεύων ἐν κοινὸν ἱππάριον, τὸ ὁποῖον Κύριος οἶδε πῶς ἐπρομηθεύθη, διότι περὶ τοῦ ὡραίου κοκκίνου ἵππου οὔτε λόγος πλέον! Ἡ ἀξιοπρέπεια ἐπέβαλλε σιγὴν εἰς τὸν καθηγητὴν καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ δρόμου, ἀπὸ τοῦ βουνοῦ Ἅγιος Οὐβέρτος μέχρι τοῦ πύργου τοῦ Βερνάζου, ὁ ὁποῖος ὠρθοῦτο ἐν τῷ μέσῳ τῆς κοιλάδος, ἐπὶ τοῦ μονήρους του βράχου, περιβαλλόμενος ἀπὸ τὰ ὕδατα τῶν τάφρων του.

Ὁ πύργος τοῦ Βερνάζου, ἁπλῆ θερινὴ διαμονή, δὲν παρεβάλλετο κατὰ τὸν πλοῦτον τῆς ἀρχιτεκτονικῆς πρὸς τοὺς ἡγεμονικοὺς πύργους, τοὺς ὁποίους εἶχεν ἴδῃ ὁ κύριος Ὀρδερῖκος εἰς τὰ βόρεια τῆς Γαλλίας· ἀλλ' εἶχε καὶ αὐτὸς τόσον ἐπιβλητικὴν ὄψιν, ὥστε ὁ ταξειδιώτης δὲν ἠμπόρεσε νὰ μὴ τὸν θαυμάσῃ.

Ἀφ' οὗ διῆλθον τὴν κινητὴν γέφυραν, ἔπρεπε νὰ φθάσουν εἰς τὸ κύριον οἰκοδόμημα, διασχίζοντες κυκλικὴν ὁδόν, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἦσαν παρατεταγμένα τὰ διάφορα ἐξαρτήματα, σταῦλοι, πλυντήρια, κλίβανοι, ἀρτοποιεῖα, καὶ σφαγεῖα ἀκόμη· διότι, τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, κάθε ἀρχοντικὸς πύργος ἦτο κόσμος ὁλόκληρος, ὑποχρεωμένος νὰ ἐπαρκῇ εἰς τὰς ἰδίας του ἀνάγκας, καὶ ἐκ τούτου ἐξηγεῖται ὁ μέγας ἀριθμὸς τῶν ὑπηρετῶν καὶ ὑπαλλήλων, τοὺς ὁποίους ὁ πυργοδεσπότης ἔπρεπε νὰ συντηρῇ.

Ὁ κύριος Ὀρδερῖκος ἐσκέφθη τότε, ὅτι ὁ Ἰωβῆνος δὲν τῷ ἐχρειάζετο πλέον, καὶ ὅτι, κατὰ συνέπειαν τὸ καλλήτερον ἦτο νὰ του πληρώσῃ καὶ νὰ τὸν ξεφορτωθῇ τὸ γρηγορώτερον. Ἐξήγαγε λοιπὸν ἀπὸ τὸ βαλάντιόν του τὰ ὑπεσχημένα χρυσᾶ σκοῦδα.

— Ἰδοὺ ἡ πληρωμή σου, τῷ εἶπε. Χαῖρε, ὁ Θεὸς νὰ σε φυλάττῃ, καὶ εἴθε νὰ σου ἐμπνεύσῃ τόσην ἀρετὴν ὅσην ἔχεις πανουργίαν. Γύρισε τώρα, διότι δὲν ἐπιθυμῶ νὰ ἔμβῃς εἰς τὸ Βέρναζον.

—Ἄμποτε νὰ ἐκπληρωθῇ ἡ εὐχή σας, ἀπεκρίθη φαιδρῶς ὁ Ἰωβῆνος, καὶ εὐχαριστῶ διὰ τὴν πληρωμήν. Ὅσον διὰ νὰ γυρίσω ὀπίσω, — ὄ, ὄχι! Δὲν εἶνε καμμία ἀνάγκη, διότι εἰς τὸ Βέρναζον μὲ γνωρίζουν.

Καὶ κεντήσας τὸ ἱππάριον, τοῦ ὁποίου τὰ καινουργῆ πέταλα ἀνέδωσαν σπινθῆρας ἀπὸ τὰς πλάκας τοῦ δρομίσκου, προέτρεξε καλπάζων καὶ ἐξηφανίσθη. Μετ' ὀλίγον ὁ κύριος Ὀρδερῖκος ἔφθασεν εἰς τὴν πλατεῖαν, ἐπὶ τῆς ὁποίας ὑψοῦτο ὁ πύργος.

Ἐκεῖ, εἰς τὸ προαύλιον τὸ περιβαλλόμενον ἀπὸ ὀδοντοτὰ τείχη καὶ ἀπὸ πυργίσκους, γηραιὸς αὐλάρχης τον προϋπήντησε, καὶ χωρὶς νὰ τῷ δώσῃ καιρὸν νὰ παριθμήσῃ τοὺς τίτλους του καὶ τὰ ξιώματά του, ἐτέθη ὑπὸ τὰς διαταγάς του καί τον εἰσήγαγεν εἰς τὸν πύργον, προπορευόμενος δέ τον ὡδήγησε μέχρι θαλάμου τοῦ πρώτου πατώματος, ἐπεστρωμένου διὰ κεντητῶν ταπήτων. Ἐδῶ, ὁ κύριος Ὀρδερῖκος ἔλαβε τὴν εὐχαρίστησιν νὰ ἐπανεύρῃ συσσωρευμένα εἰς τὸ κενὸν τοῦ παραθύρου, τὰ πολύτιμα κιβώτια, τὰ ὁποῖα ἐροθήθη ὅτι οὐδέποτε θὰ ἐπανέβλεπε. Τὰ ἐκαμάρονε καί τα ἐμετροῦσε μὲ χαράν, ὅταν ὁ αὐλάρχης τῷ ὑπέδειξεν εὐγενῶς τράπεζαν, ἐπὶ τῆς ὁποίας ὑπῆρχε πλούσιον πρόγευμα, παρατεθειμένον εἰς σκεύη ἀργυρᾶ.

Τότε ὁ κύριος Ὀρδερῖκος, μὴ καταδεχόμενος νὰ φανῇ ποτὲ καθυστερῶν εἰς εὐγένειαν, ἀνέπτυξε τὴν ἐκλεκτοτέραν ρητορείαν του διὰ νὰ ζητήσῃ ἀκρόασιν παρὰ τοῦ κυρίου Γάστωνος καὶ τῆς δεσποινίδος Ἑρμάνης, παρακαλέσας συγχρόνως νὰ τῷ χορηγηθῇ ὁ ἀπαιτούμενος καιρός, ὅπως ἐπιμεληθῇ τὰ τῆς περιβολῆς του, διὰ νὰ παρουσιασθῇ εὐπρεπῶς ἐνώπιον τῶν ὑψηλῶν τούτων προσώπων. Ἐν τῷ μεταξύ, ἐπεφόρτιζε τὸν αὐλάρχην νὰ παραδώσῃ εἰς τοὺς εὐγενεῖς του κυρίους τὰ βασιλικὰ δῶρα, ἡ φύλαξις τῶν ὁποίων δὲν ἀνῆκε πλέον εἰς αὐτόν, ἅπαξ ἔφθασαν εἰς τὸ Βέρναζον.

Ἦλθαν λοιπὸν ὑπηρέται καὶ ἐσήκωσαν τὰ κιβώτια. Ὁ αὐλάρχης ἔλαβε τὰς κλεῖδάς των ἀπὸ τὸν κύριον Ὀρδερῖκον, ὁ ὁποῖος, ἀφ' οὗ ἤλλαξε φορέματα καὶ ἐτίμησε τὸ πρόγευμα, ἀνέμενε πλέον τὴν ὥραν τῆς παρουσιάσεως.

Ἐπωφελήθη τοῦ χρόνου τούτου, διὰ νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν προσφώνησιν, τὴν ὁποίαν εἶχε συνθέσῃ καθ' ὁδόν, ἀπὸ τῆς Βουλβίννης, διὰ τὴν τελετὴν τῆς παρουσιάσεως εἰς τὸν μέλλοντα μαθητήν του. Ἦτο πομπώδης τὸ ὕφος, διηνθισμένη ἀφθόνως μὲ ρητὰ ἑλληνικὰ καὶ λατινικά. Ὁ σοφὸς καθηγητής, δὲν ἀπεφάσισε νὰ τὴν ἀποστηθίσῃ, εἰμὴ ἀφ' οὗ ἀνεγνώρισε καὶ ἐπείσθη, παρὰ τὴν ἐγνωσμενην του μετριοφροσύνην, ὅτι ἦτο καθαυτὸ ἀριστούργημα.

Ὁ ρήτωρ διεκόπη ἔξαφνα ἀπὸ γαυγίσματα. Δυσηρεστημένος, ἤνοιξε τὸ παράθυρον, διὰ νὰ ἴδῃ πόθεν προήρχετο αὐτὸς ὁ θόρυβος.

Ἡ μικρὰ αὐλή, ἡ εὐρισκομένη κάτωθεν τοῦ ὀκταγώνου πυργίσκου, ὅπου τὸ δωμάτιόν του, ἦτο ἡ αὐλὴ τοῦ ἱερακοτροφείου. Πέραν, εἰς δῶμα στολισμένον μὲ θάμνους καὶ ἄνθη, δέκα-δώδεκα λαγωνικὰ ἐγαύγιζαν λυσσωδῶς.

—Νὰ δέσετε γρήγορα τὰ σκυλιὰ καὶ νὰ τα πάρετε ἀπ' ἐδῶ! διέταξε γυναικεῖα φωνή, τῆς ὁποίας ὁ ἐπιβλητικὸς τόνος ἔκαμεν ἐντύπωσιν εἰς τὸν κύριον Ὀρδερῖκον.

Εἶδε τότε τὸ πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον ἐπροξένησε τὴν ἀναστάτωσιν τῶν λαγωνικῶν. Ἐπὶ τοῦ ἀχύρου, τοῦ ἐρριμμένου παρὰ τὴν βάσιν τοῦ πυργίσκου, κατέκειντο δύο μικροὶ ἄμορφοι ὄγκοι, μαῦροι καὶ τριχωτοί, ἐκ τῶν ὁποίων ἀνεδίδοντο θρῆνοι βραχνοί. Ἦσαν αἱ δύο μικραὶ ἄρκτοι, τὰς ὁποίας εἶδε τὸν Ἰωβῆνον νὰ φέρῃ εἰς τὸ Μοναστήριον.

Ταὐτοχρόνως, ὁ κύριος Ὀρδερῖκος διέκρινε τὴν ἄκραν δύο γυναικείων φορεμάτων, τὰ ὁποῖα ἐξηφανίσθησαν διὰ τῆς ἀνοικτῆς θύρας τοῦ ἰσογείου, ὑπὸ τὸ παράθυρον τοῦ δωματίου του. Ἀνῆκον ἀναμφιβόλως εἰς τὴν Ἀδελαΐδα ἐκείνην, διὰ τὴν ὁποίαν ὁ δῆθεν ἀρχηγὸς προώριζε τὴν μίαν ἀπὸ τὰς μικρὰς ἄρκτους, καὶ εἰς τὴν ἀδελφήν του, ἡ ὁποία ἐπρόκειτο νὰ δαμάσῃ τὴν ἄλλην. Καὶ αἱ δύο ἐπεσκέπτοντο τὰ νέα ἀποκτήματα τοῦ θηριοτροφείου των. Ἀλλὰ ποίαν θέσιν ἄρά γε κατεῖχον αἱ δύο αὐταὶ νεάνιδες εἰς τὴν ἱεραρχίαν τοῦ πύργου; . . .

Ὁ κύριος Ὀρδερῖκος ἐνόμισεν ὅτι τὸ εὗρεν ἀσφαλῶς: ἦσαν ἀκόλουθοι τῆς δεσποινίδος Ἑρμάνης. Ἐπίσης καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος μὲ τὸν θώρακα, θὰ ἦτο κάποιος ἱπποκόμος τοῦ πυργοδεσπότου, καὶ τοποτηρητής του κατὰ τὴν ἀπουσίαν του· διὰ τοῦτο εἶχεν ἀναλάβῃ καὶ τὴν ὑπεράσπισιν τῶν ὑπηκόων τῆς Ἔρλης. Ὅσον διὰ τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Ἰωβήνου, θὰ ἦτο βεβαίως κάποιος ἀκόλουθος, ὑπηρετῶν εἰς τὸν πύργον.

Ἡ περὶ τούτου πεποίθησις τοῦ κυρίου Ὀρδερίκου ἦτο τόσον μεγάλη, ὥστε ὅταν ὁ αὐλάρχης ἐπαρουσιάσθη ἐκ νέου διὰ νὰ τον ὁδηγήσῃ εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς ὑποδοχῆς, ὁ καθηγητὴς ἐκκύταξε καλὰ τοὺς δύο νεαροὺς ἀκολούθους, οἱ ὁποῖοι προηγοῦντο ὡς τιμητικὴ συνοδεία. Ἦσαν εὔμορφοι καὶ κομψοί, μὲ τὰς μεταξωτὰς στολάς των, τὰς κυανὰς καὶ κιτρίνας· ἀλλ' ἦσαν καὶ οἱ δύο νεώτεροι, χαμηλότεροι ἀπὸ τὸν «ξυπόλητον» ἀρχηγόν. Οὔτε ὁ ἕνας οὔτε ὁ ἄλλος δὲν εἶχαν τὴν ξανθὴν καὶ βοστρυχώδη ἐκείνην κόμην, ἡ ὁποία ἀπετέλει τὸ κυριώτερον γνώρισμα τοῦ πρωΐμου ἐκείνου ἀρκουδοκυνηγοῦ.

Ὁ κύριος Ὀρδερῖκος ἔφθασε μετ' ὀλίγον εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς ἀκροάσεως καὶ ἐκεῖ ἀπεδίωξε κάθε κακὴν ἀνάμνησιν τοῦ ταξειδίου του, διὰ νὰ παρουσιασθῇ ἐνώπιον τῶν κυρίων μὲ τὸν ὀφειλόμενον εἰς αὐτοὺς σεβασμόν, καὶ μὲ τὴν ἀξιοπρέπειαν τὴν ἁρμόζουσαν εἰς τὸν χαρακτῆρα του.

Κατ' ἀρχάς, ὅπως συμβαίνει ὅταν εἰσέρχεται κανεὶς εἰς ὁμήγυριν ἐπίσημον, ἀμυδρῶς μόνον διέκρινε τὰ πρόσωπα τὰ συνηθροισμένα κατὰ τὴν ἐθιμοτυπίαν τῆς ὑποδοχῆς, καὶ χωρὶς νὰ ἀναγνωρίσῃ κανένα, διηυθύνθη πρὸς τὸ κέντρον, διακόπτων ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τὴν πορείαν του, διὰ νὰ κάμῃ τὰς νενομισμένας ὑποκλίσεις.

Ἡ καθέδρα τοῦ ὑποκόμητος, ἐν τῷ μέσῳ ἐξέδρας καὶ κάτωθεν πολυτελοῦς οὐρανίας, ἔμενε κενή. Ὁ Γάστων, φέρων ἐπίσημον στολὴν ἀπὸ σατὲν ἄσπρον ὁλοκέντητον μὲ μαργαρίτας, ἐκάθητο δεξιᾷ τῆς καθέδρας, ἀριστερᾷ δὲ αὐτῆς ἡ Ἑρμάνη, μὲ φόρεμα γλαυκὸν καὶ πορτοκαλλόχρουν: Στηριζόμενος εἰς τὸ ἐρεισίνωτον τοῦ ἐδωλίου τοῦ Γάστωνος, ὁ Ἰωβῆνος ἐστέκετο ὄρθιος, φέρων κομψὴν στολὴν ἀπὸ βελοῦδον ἰόχρουν βαθύ, καὶ εἰς τὴν κεφαλὴν πέτασον ὁμοιόχρωμον μὲ πτερὸν ἀετοῦ. Ὀπισθέν του ἦσαν παρατεταγμένοι διάφοροι ἀξιωματικοὶ τοῦ ἀρχοντικοῦ οἴκου, τὸ σύμπλεγμα τῶν ὁποίων ἀντετίθετο συμμετρικῶς πρὸς ἄλλο σύμπλεγμα ἐκ κυριῶν καὶ νεανίδων, αἱ ὁποῖαι περιεστοίχιζαν τὴν Ἑρμάνην.

(Ἕπεται συνέχεια)

ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

(Κατὰ τὸ Γαλλικὸν τοῦ S Blandy)

Ο ΛΑΧΑΝΑΚΗΣ ΚΑΙ Η ΜΑΡΟΥΛΙΩ

[ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ]

Η'.

Ἡ Μαρουλιώ, κλαίγωντας, ἀποκρίθηκε:

— Χῖ, χῖ, χῖ, δὲν ἔχω πειὰ σπίτι. . . χῖ, χῖ, χῖ, μοῦ ἔκοψαν τὸ μαροῦλί μου. . .

Τότε ὁ Λαχανάκης κατέβηκε ἀπὸ τὸ λάχανό του, ἐπῆγε κοντά της, τὴν ἔπιασεν ἀπὸ τὸ χέρι καί της εἶπε:

— Μὴν κλαῖς, ψυχίτσα μου· ἔλα νὰ καθήσῃς μαζί μου· τὰ λάχανό μου εἶνε τί μεγάλο!

Τότε ἡ Μαρουλιὼ ἔπαυσεν ἀμέσως τὰ κλάμματα καὶ μὲ τὴν ἄκρη τοῦ φορέματός της ἐσκούπισε τὰ ματάκια της, —γιατὶ δὲν εἶχε μανδῆλι.

Ὁ Λαχανάκης την ἐπῆρε, ἀνέβηκε 'στὸ λάχανό του, ἀνέβασε καὶ τὴ Μαρουλιώ, καὶ ἔπειτα ἀποκοιμήθηκαν καὶ οἱ δύο.

Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ

ΤΟ ΠΥΡΕΙΟΝ

[Συνέχεια· ἴδε σελ. 344]

Ἐξανάβαλε τὸν σκύλον ἐπάνω εἰς τὸ χρηματοφυλάκιον, ἔκλεισε τὴν θύραν, καὶ ἐφώναξε ἀπὸ τὴν τρύπαν τοῦ δένδρου:

— Τώρα τράβα με, γρηᾶ μάγισσα!

— Πῆρες τὸ τσακμάκι; ἠρώτησεν αὐτή.

Ἐγύρισε ὀπίσω διὰ νὰ το εὕρῃ. Ἔπειτα, ἀφ' οὗ τον ἐτράβηξε ἐπάνω ἡ μάγισσα, εὑρέθη πάλιν εἰς τὸν μεγάλον δρόμον ἔχων τὰ θυλάκιά του, τὸν σάκκον του, τὰ ὑποδήματά του, καὶ τὸ κασκέτον του γεμᾶτα χρυσᾶ νομίσματα.

— Τί θὰ το κάμῃς αὐτὸ τὸ τσακμάκι; ἠρώτησεν ὁ στρατιώτης.

— Αὐτὸ δὲν εἶνε δική σου δουλειά. Σὺ ἔχεις τὰ χρήματά σου· δός μου τὸ τσακμάκι.

— Ἄφησε τὲς κουταμάρες! πές μου 'στὴ στιγμὴ τί θὰ το κάμῃς, εἰδεμὴ ξεσπαθόνω καί σου κόβω τὸ κεφάλι.

— Ὄχι! ἀπήντησεν ἡ μάγισσα.

Ὁ στρατιώτης ἔκοψε τὴν κεφαλήν της· ἡ μάγισσα ἐξηπλώθη κατὰ γῆς· ἐκεῖνος ἔβαλε τὰ χρήματά του μέσα εἰς τὴν ποδιάν, τὰ ἐφορτώθη εἰς τὸν ὦμόν του, ἔβαλε τὸ πυρεῖον (τσακμάκι) εἰς τὸ θυλάκιόν του καὶ ἐπῆγεν εἰς τὴν πόλιν.

Ἦτο πολὺ ὡραία ἐκείνη ἡ πόλις. Ἐμβῆκεν εἰς τὸ καλλίτερον ξενοδοχεῖον, ἐζήτησε τὸ καλλίτερον δωμάτιον καὶ τὰ φαγητὰ τῆς ὀρέξεώς του· ἦτο τόσον πλούσιος!

Εἰς τὸν ὑπηρέτην, ὁ ὁποῖος ἐπρόκειτο νὰ ὑαλίσῃ τὰ ὑποδήματά του ἐφάνη παράξενον πῶς ἕνας τέτοιος πλούσιος αὐθέντης νὰ ἔχῃ τόσον γελοῖα ὑποδήματα. Ὁ στρατιώτης δὲν εἶχεν εὑρῆ ἀκόμη καιρὸν νὰ τα ἀλλάξῃ· μόλις τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν ἠγόρασεν ὡραῖα ὑποδήματα καὶ φορέματα ὁλοκαίνουργια. Ὁ στρατιώτης λοιπὸν ἔγινε ἐπίσημος κύριος. Τοῦ ὡμίλουν δι' ὅλα τὰ ὡραῖα πράγματα τὰ ὁποῖα εἶχεν ἡ πόλις, τοῦ

ὡμίλουν διὰ τὸν βασιλέα καὶ διὰ τὴν πολὺ εὔμορφη βασιλοποῦλα, τὴν κόρην του! — Πῶς εἰμπορεῖ κανεὶς νὰ την ἰδῇ; ἠρώτησεν ὁ στρατιώτης.

— Εἶνε πολὺ δύσκολον! τοῦ ἀπεκρίθησαν. Κατοικεῖ μέσα εἰς ἕνα μεγάλο χάλκινο παλάτι, τὸ ὁποῖον εἶνε περιτριγυρισμένο μὲ τοίχους καὶ πύργους. Κανείς, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν βασιλέα, δὲν εἰμπορεῖ νὰ ἐμβῇ εἰς τὸ δωμάτιόν της· διότι τῆς ἐπροφήτευσαν ὅτι θὰ πάρῃ ἄνδρα ἕνα ἁπλοῦν στρατιώτην· καὶ ὁ βασιλεὺς εἶνε ἔξω φρενῶν ἀπὸ τὸν θυμόν του.

— Ἐν τούτοις ἤθελα νὰ την ἰδῶ, ἐσκέφθη ὁ στρατιώτης· ἀλλὰ πῶς νὰ το κατορθώσω;

Εἰς αὐτὸ δὲ τὸ μεταξὺ ὅλο διεσκέδαζεν· ἐπήγαινεν εἰς τὸ θέατρον· περιεφέρετο μὲ ἄμαξαν εἰς τοὺς περιπάτους, καὶ ἔκαμνε πολλὰς ἐλεημοσύνας, τὸ ὁποῖον εἶνε πολὺ ὡραῖον πρᾶγμα. Εἴξευρεν ἀπὸ τὸν ἑαυτόν του τί σκληρὸν πρᾶγμα εἶνε νὰ μὴν ἔχῃ κανεὶς πεντάρα. Τώρα ἦτο πλούσιος, εἶχεν ὡραῖα φορέματα, καὶ ὄχι μόνον αὐτά, ἀλλὰ καὶ φίλους οἱ ὁποῖοι ἐπανελάμβανον ὅλοι μαζῆ: «Εἶσαι ἀξιαγάπητος νέος, ὅπως πρέπει παληκάρι.» Αὐτὰ ἐκολάκευαν τὰ ὦτα τοῦ στρατιώτου. Ἀλλ' ἐπειδὴ καθ' ἡμέραν ἐξώδευε χρήματα χωρὶς ποτὲ νὰ λαμβάνῃ, μίαν ἡμέραν δὲν του ἔμεινεν ἄλλο τίποτε παρὰ δύο πεντάρες. Ἠναγκάσθη ν' ἀφήσῃ τὸ ὡραῖον δωμάτιον ὅπου ἐκατοικοῦσε, καὶ νὰ πάγῃ νὰ χωθῇ εἰς μίαν τρύπαν κάτω ἀπὸ τὴν στέγην. Ἐκεῖ ἦτον ἠναγκασμένος νὰ ὐαλίζῃ μόνος του τὰ ὑποδήματά του, νὰ τα ἐμβαλώνῃ μὲ μίαν χονδρὴν σακκορράφαν, καὶ κανεὶς ἀπὸ τοὺς φίλους του δὲν ἤρχετο νὰ τον ἰδῇ· ποῦ νὰνεβαίνουν τόσες σκάλες!

Ἕνα βράδυ πολὺ σκοτεινόν, δὲν εἶχε λεπτὰ ν' ἀγοράσῃ οὐδὲ ἓν κηρίον· τότε ἐνθυμήθη ἔξαφνα ὅτι ἓν κομμάτι κηρίου ἦτο μέσα εἰς τὸ τσακμάκι τὸ ὁποῖον εὗρε μέσα εἰς τὸ βαθουλὸν δένδρον. Ἤρπασε λοιπὸν τὸ πυρεῖον καὶ τὸ ἄκρον τοῦ κηρίου· ἀλλὰ μόλις ἐτινάχθησαν οἱ σπινθῆρες ἀπὸ τὴν τσακμακόπετραν, ἡ θύρα ἠνοίχθη ἔξαφνα, καὶ ὁ σκύλος ὁ ὁποῖος εἶχε τὰ μάτια του μεγάλα ὡσαν φλιτζάνια τσαϊοῦ εὑρέθη ὀρθὸς ἐμπρός του καὶ τοῦ εἶπε, «Ἀφέντη, τί προστάζεις;

— Τί εἶν' αὐτό; ἀνέκραξεν ὁ στρατιώτης. Παράξενο τσακμάκι! Μ' αὐτὸν τὸν τρόπον λοιπὸν εἰμπορῶ νὰ ἔχω ὅ,τι θέλω; γρήγορα! φέρε μου χρήματα.

Χούπ! τὸ ζῷον ἔφυγε. Χούπ! νὰ το ἦλθεν ὀπίσω, καὶ ἐκράτει εἰς τὸ στόμα του ἕνα μεγάλο σάκκον γεμάτον πεντάρες.

(Ἕπεται συνέχεια)

(Andersen) ΑΙΜΥΛΙΟΣ ΕΙΜΑΡΜΕΝΟΣ

Η ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΔΩΡΩΝ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΔΙΑ ΤΟ 1901

Εἰς τὴν Κληρωτίδα ἐτέθησαν τὰ ὀνόματα ἐκείνων μόνον οἱ ὁποῖοι εἶχον ἀνανεώσῃ τὴν συνδρομήν των, ἢ ἐγγραφῇ νέοι συνδρομηταὶ διὰ τὸ 1901 μέχρι τῆς 5ης παρελθόντος Ἰανουαρίου. Ἐκληρώθησαν δὲ κατὰ σειρὰν οἱ ἑπόμενοι ἑκατόν:

1. *Ἀλεξ. Σωμεωνίδης, Κύπρος·* ἐκέρδισεν ἓν ἀργυροῦν ὡρολόγιον τῆς τσέπης.
2. *Σταμάτιος Ν. Καραμπέης, Ἀγυιά·* ἐκέρδισε τὴν πεντάτομον Ἱστορίαν τοῦ Ἑλλ. Ἔθνους ὑπὸ Κ. Παπαρρηγοπούλου.
3. *Εὐαγθία Π. Χριστοφιλάκη, Ἀθῆναι·* ἐκέρδισε 4 τόμους τῶν εἰκονογρ. μυθιστορημάτων Ἰουλίου Βέρν.
4. *Κωνσταντῖνος Σύρμας, Πάρος·* ἐκέρδισεν ἓν Ἑλληνογαλλικὸν καὶ Γαλλοελληνικὸν Λεξικὸν Βυζαντίου.
5. *Λεωνίδας Β. Πετρίδης, Ἀθῆναι·* ἐκέρδισε μίαν συσκευὴν γραφείου.
6. *Μαρία Χ. Θωμαΐδου, Τυφλίς·* ἐκέρδισε 3 τόμους τῶν εἰκονογρ. μυθιστορημάτων Ἰουλίου Βέρν.
7. *Ὄλγα Σ. Οἰκονόμου, Μάνστεστερ·* ἐκέρδισε 3 τόμους τῶν εἰκονογρ. μυθιστορημάτων Ἰουλίου Βέρν.
8. *Πηνελόπη Βλασσοπούλου, Ἀρεόπολις·* ἐκέρδισεν ἓν ἐξυπνητήριον ὡρολόγιον τῆς τραπέζης.
9. *Νικόλαος Μ. Δημητριάδης, Γιούργεβον·* ἐκέρδισεν ἓν Ἑλληνικὸν Λεξικὸν ὑπὸ Γιάνναρη.
10. *Ἀδριανὴ Π. Μυκονιάτου, Πειραιεύς·* ἐκέρδησε μίαν καλλιτεχνικὴν εἰκόνα τοῦ τοίχου.

Οἱ ἑπόμενοι δέκα (ὑπ' ἀριθ. 11-20) ἐκέρδισαν ἀνὰ μίαν ἐτησίαν συνδρομὴν τῆς Διαπλάσεως τοῦ προσεχοῦς ἔτους 1902.

11. *Πέτρος Β. Σκοπελίτης, Κάϊρον.*
12. *Ἀναστ. Θ. Δημητριάδης, Μελιγαλά.*
13. *Ἀνδρομάχη Ε. Βρεττοῦ, Ἀθῆναι.*
14. *Ἐλένη Σ. Χρυσοῦδη, Ἀθῆναι.*
15. *Γεώργιος Μέγαρης, Νέα Ὑόρκη.*
16. *Δημοσθένης Μ. Κορέσης, Ἀθῆναι.*
17. *Κοῦλα Δ. Μπεράτη, Πύρος.*
18. *Μοσχούλα Ν. Ταμπάκη, Τένεδος.*
19. *Φώκιων Ο. Κουκλέλης, Βουκουρέστιον.*
20. *Εὐρυδίκη Ἰ. Ἰωαννίδου, Μασσαλία.*

Οἱ ἑπόμενοι δέκα (ὑπ' ἀριθ. 21-30) ἐκέρδισαν ἀνὰ δύο τόμους τῆς Β' περιόδου τῆς «Διαπλάσεως», ἤτοι ἕνα τοῦ 1894 καὶ ἕνα τοῦ 1895.

21. *Στέλλα Σ. Μιτάκη, Ἀργοστόλιον.*
22. *Κωνσταντ. Ἰ. Καμποῦργλος, Ἀθῆναι.*
23. *Θεόδωρος Π. Τρικογλίδης, Κάρυστος.*
24. *Μαρία Κ. Πολέμη, Ἄνδρος.*
25. *Ἐλένη Δ. Μεταξᾶ, Ἀθῆναι.*
26. *Κλέαρχος Γ. Μαζαράκης, Κων/πολις.*
27. *Μαρίκα Θεοφιλοπούλου, Βῶλος.*
28. *Ματθαῖος Ἰ. Παντελίδης, Σμύρνη.*
29. *Ἀδαμαντία Γερ. Βεντούρα, Ἀθῆναι.*
30. *Βιργινία Καραμέρου, Πάτραι.*

Οἱ ἑπόμενοι δέκα (ὑπ' ἀριθ. 31-40) ἐκέρδισαν ἀνὰ πέντε τόμους τῆς Α' περιόδου τῆς «Διαπλάσεως», ἤτοι τοὺς τόμους 5ον, 7ον, 8ον, 20ον, 21ον.

31. *Νικόλαος Γ. Σωτηρίου, Σμύρνη.*
32. *Χαρίκλεια Δ. Κουβελᾶ, Σπάρτη.*
33. *Ἐλένη Γερασ. Φωκᾶ, Ἀργοστόλιον.*
34. *Ἐλένη Σ. Δεσύλλα, Ἀθῆναι.*
35. *Φίλιππος Ἠλία Φιλίππου, Βῶλος.*
36. *Ἱππίτσα Θ. Ἀθανασιάδου, Χαλκίς.*
37. *Δήμητρα Φ. Καϊάσα, Ἀθῆναι.*
38. *Γεώργιος Χαρ. Τόλιας, Πρέβεζα*
39. *Ἑρμιόνη Τ. Τολισπούλου, Λαμία.*
40. *Νικόλαος Δ. Βιδάλης, Σύρος.*

Οἱ ἑπόμενοι δέκα (ὑπ' ἀριθ. 41-50) ἐκέρδισαν ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Θύματος τοῦ Φθόνου».

41. *Σαμουὴλ Μ. Λέβης, Βῶλος.*
42. *Γεώργιος Ἰ. Βιτιάδης, Ἀλεξάνδρεια.*
43. *Μιχαὴλ Σπυρ. Δουρούτης, Ἀθῆναι.*
44. *Ἀδαμαντία Ν. Φακῆ, Πάτραι.*
45. *Μίλτας Δ. Διονυσιάδης, Πύργος Βουλ.*
46. *Δώρα Ἰ. Κοκκίνη, Ἀθῆναι.*
47. *Γεώργιος Μπουραντῖνος, Πειραιεύς.*
48. *Παῦλος Χ. Χρηστίδης Κων/πολις.*
49. *Σοφία Δ. Χασιώτου, Ἀθῆναι.*
50. *Ἰωάννης Ν. Νικολαΐδης, Σάμος.*

Οἱ ἑπόμενοι δέκα (ὑπ' ἀριθ. 51-60) ἐκέρδισαν ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Πυρειοπώλου».

51. *Φιλοποίμην Α. Φιλίππου, Αἴγιον.*
52. *Μανοῦσος Σ. Βιδάκης, Σμύρνη.*
53. *Ἰωάννης Α. Τριγωνίδης, Τραπεζοῦς.*
54. *Δημήτριος Π. Βαμβούρης, Μιτυλήνη.*
55. *Παν. Χ. Χρηστόπουλος, Ἀνδρίτσαινα.*
56. *Ἰωᾶς Γ. Ἰωᾶς, Κέρς Ρωσσίας.*
57. *Ἀγγελικὴ Δ. Καρακοπούλου, Ναύπλιον.*
58. *Ἰωάννα Χρ. Ρηγοπούλου, Πάτραι.*
59. *Ἠλίας Κ. Μιχαλόπουλος, Πειραιεύς.*
60. *Λουΐζα Κολλάρ, Ἀθῆναι.*

Οἱ ἑπόμενοι δέκα (ὑπ' ἀριθ. 61-70) ἐκέρδισαν ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Πρόαντος τοῦ Νικίου».

61. *Κων. Μ. Σακελλαρόπουλος, Κέρκυρα.*
62. *Γεώργιος Χρηστάκης, Μοναστήριον.*
63. *Δημήτριος Ν. Νικολαΐδης, Βῶλος.*
64. *Ἰωάννης Σ. Παυλίδης, Ρόδος*
65. *Οὐρανία Στ. Ἀναστασιάδου, Σμύρνη.*
66. *Δεσποινίδες Δημ. Σαμωτάκη, Ἀθῆναι*
67. *Μουράτιος Παπαδόπουλος. Κων/πόλις.*
68. *Ἐλευθέριος Ρ. Ραφαήλ, Ὀδησσός.*
69. *Κων. Θ. Κουτσομητόπουλος, Καλάμαι.*
70. *Ἰωάννης Χ. Καββαδίας, Ἀμισός.*

Οἱ ἑπόμενοι δέκα (ὑπ' ἀριθ. 71-80) ἐκέρδισαν ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τῆς «Νίνας».

71. *Ἀπόστ. Α. Ἀποστολίδης, Ἀλεξάνδρεια*
72. *Παναγ. Ν. Προεστόπουλος, Χαλκίς*
73. *Νικολ. Κ. Χριστοδούλου, Θεσσαλονίκη,*
74. *Οὐρανία Ἰ. Μακρῆ, Βάρνα*
75. *Διονυσία Γ. Μπαγδατοπούλου, Ζάκυνθος.*
76. *Μαρία Β. Μωραΐτου, Ἀργοστόλιον.*
77. *Βενετία Α. Παντσαλῆ, Μακροχώριον.*
78. *Γεράσιμος Κόγκος, Πάτραι.*
79. *Βασίλειος Μπούσιος, Ἀθῆναι.*
80. *Κική Δ. Πιπινοπούλου, Λάρισσα.*

Οἱ ἑπόμενοι δέκα (ὑπ' ἀριθ. 81-90) ἐκέρδισαν ἀνὰ ἕνα τόμον τῆς Α' περιόδου τῆς «Διαπλάσεως» ἐκ τῶν τιμωμένων 1 φρ. (τόμος 5ον.).

81. *Μαρία Κ. Κυρλαγκίτση, Χίος.*
82. *Ἰωακεὶμ Ἰ. Τζιμέογλου, Νίγδη.*
83. *Ρούμπη Καρ. Μέρλιν, Ἀθῆναι.*
84. *Κωνστ. Δονάτος. Κων/πολις.*
85. *Χρυσῆ Α. Ἀναστασιάδου, Μακροχώριον.*
86. *Αἰκατ. Σ. Παραμυθιώτου, Κέρκυρα.*
87. *Ἕλλη Π. Σακελλαρίδου, Ταϊγάνιον.*
88. *Ἀθανάσιος Μούγιας. Σύρος.*
89. *Ἰωάννης Ἰ. Σουρμελῆς, Κερασοῦς.*
90. *Ἀνδρέας Δ. Κουντουριώτης, Ρώμη.*

Οἱ ἑπόμενοι δέκα (ὑπ' ἀριθ. 91-100) ἐκέρδισαν ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τῆς «Μούσης τῶν Παίδων».

91. *Ἀρριέττα καὶ Φιορέττα Α. Μαρτελάου,*
92. *Χαριλ. Α. Ναΐδης, Χανία.* [*Ἀθῆναι.*

93. *Ἀντ. Μ. Βερυκοκάκης, Ἀθῆναι.*
94. *Ἀγγελικὴ Κούμα, Κέρς Ρωσσίας.*
95. *Ἰωάν. Π. Παναζόπουλος, Σύρος.*
96. *Βασιλικὴ Γ. Λονκάκη, Πειραιεύς.*
97. *Παρασκευὴ Γ. Τσουβαλτζῆ, Κριμοκαγια*
98. *Μιχ. Δ. Μερκάτης, Ζάκυνθος.* [*Ρωσσίας.*
99. Reverand Albert Bonus, Exeter, Ἀγ-
100. *Ἐλένη Παν. Δαγκλῆ, Ἀθῆναι* [*γλίας.*

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ. — Πρὸς ἅπαντας τοὺς ἀνωτέρω κερδίσαντας, ἀποστέλλεται σήμερον (3 Νοεμβρίου) μετὰ τοῦ παρόντος φυλλαδίου, ταχυδρομικῶς, τὸ ὑπὸ τῆς Τύχης ἀπονεμηθὲν ἑκάστῳ δῶρον. Πρὸς τοὺς δέκα τοὺς κερδίσαντας ἀνὰ μίαν συνδρομὴν «Διαπλάσεως» τοῦ προσεχοῦς ἔτους 1902, στέλλεται ἡ σχετικὴ ἀπόδειξις πληρωμῆς ἐξωφλημένη.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ Κουφιοκεφαλάκης λέγει εἰς τὸν πατέρα του:

— Ὅταν ἤμουν 5 ἐτῶν, σὺ ἤσουν 30· τώρα που ἐγὼ εἶμαι 10 ἐτῶν, διατί σὺ δὲν εἶσαι 60;

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Κρητικὸν Κάστανον.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

ΠΟΛΥ ἐπικαίρως μ' ἐρωτᾷ σήμερον ἡ *Ἄὐρα τῆς Κερκύρας*, ἂν ἐπιτρέπεται εἰς τὴν σύνθεσιν τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων νὰ μεταχειρισθῇ κανεὶς ὀνόματα «Πλειάδων, Νηρηΐδων κτλ. οἱαδήποτε, ἢ πρέπει νὰ εἶνε ἀπὸ τὰ μᾶλλον γνωστά.» Νομίζω ὅτι εἰς τὴν χρῆσιν τῶν μυθολογικῶν, γεωγραφικῶν καὶ ἱστορικῶν ἀκόμη ὀνομάτων, πρέπει κανεὶς νὰ ἀποφεύγῃ τὰ σπάνια καὶ ἄγνωστα, νὰ προτιμᾷ δὲ μᾶλλον τὰ γνωστὰ καὶ εὔχρηστα. Βεβαίως, ἐν ἀνάγκῃ εἰμπορεῖ νὰ μεταχειρισθῇ καὶ ἓν σπάνιον ὄνομα, αὐτὸ ὅμως δὲν πρέπει νὰ ποτελῇ τὴν βάσιν τῆς Πνευματικῆς Ἀσκήσεως, ἀλλ' ἁπλοῦν αὐτῆς συμπλήρωσα Παραδείγματος χάριν: ἡ τετάρτη λέξις ἑνὸς Κυβολέξου, ἡ εὑρισκομένη εὐκόλως ἅμα λύσῃ κανεὶς τὰς ἄλλας τρεῖς, εἰμπορεῖ νὰ εἶνε ΑΣΗΡ, ἀλλὰ δὲν εἶνε καλὸν νὰ πάρῃ κανεὶς αὐτὸ τὸ σπάνιον ὄνομα καὶ νὰ το κάμῃ ἔξαφνα Ἀκροστιχίδα! Θὰ ἦτο ἐντελῶς ἄλυτος— καὶ ἑπομένως περιττή.— Διὰ τὸ ἄλλο, ποὺ μου γράφεις, *Ἄὐρα τῆς Κερκύρας*, ἔχεις δίκαιον· ἀλλὰ καὶ ἐγὼ πῶς ἤθελες νὰ μαντεύσω, ὅτι εἶχες στείλῃ ἀπ' εὐθείας τετράδιά που ἐφαίνοντο εἰς τὸ Εὐρετήριον ὀφειλόμενα;

«Εἰς τὴν συνοικίαν μας,—μοῦ γράφει ὁ *Ἄγγελος τῆς Ἀγάπης*,— ἡ μᾶλλον ἀκριβῶς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ μας, ὅλα τὰ σπίτια λαμβάνουν τὸ φύλλον σου, καὶ ἔπρεπε νὰ εἶσαι νὰ βλέπῃς τί γίνεται, ὅταν ἔρχεται ὁ γραμματοκομιστής. Τρέχουν ὅλοι καὶ ἔλαι καὶ φωνάζουν: Τὴ Διάπλασί μου! τὴ Διάπλασί μου! Κ' ἐκεῖνος ὁ κατρέκλης δὲν προφθάνει οὔτε ποιὰ εἶνε τῆς μιᾶς καὶ ποιὰ τῆς ἄλλης νὰ ἰδῇ. . . Εἶνε καὶ μιὰ-δυὸ μικρούλες, ποῦ τώρα μόλις μανθάνουν νὰ διαβάζουν, καὶ βλέπουσαι τὸ κακὸν ποῦ γίνεται, θέλουν κ' ἐκεῖναι νὰ ἐγγραφοῦν. Ἐπειδὴ δὲ ἐγὼ εἶμαι μεγάλος γιὰ τὲς μικροῦλες αὐτές, καταφεύγουν εἰς τὴν μικράν μου ἀδελφήν, ἡ ὁποία ἑτοιμάζει ξεσπαθώματα καὶ ξεσπαθώματα.»—Νὰ τα ἰδοῦμε! Τί καλά!

Καὶ ὁ φίλος μου *Πρίγκιψ τῆς Μαγνησίας* ἑτοιμάζεται φέτος διὰ πολλὰ ξεσπαθώματα, διότι ἔκαμε κατ' αὐτὰς ἕνα μεγάλο ταξεῖδι, τὸ ὁποῖον τοῦ ἄνοιξε τὴν ὄρεξιν. Τὸν εὐχαριστῶ θερμῶς διὰ τὰς ἐνεργείας του· ἀλλὰ τὴν πρότασίν του ἐκείνην δὲν ἠμπορῶ νὰ δημοσεύσω, διότι, κατὰ τὸν Κανονισμόν, αἱ προτάσεις περὶ Μ. Μυστικῶν εἶνε ὀνομαστικαὶ καὶ ὡρισμέναι.

Νὰ καὶ ἡ *Ἀσπρούλα*, ποῦ εἶχε τόσον καιρὸν νὰ μου γράψῃ. Διαβάζει ὅμως τοὺς τόμους μου καὶ περνᾷ εὐχάριστα τὴν ὥραν της.

Τριανταφυλλένιε Κάμπε [ΕΕ] διὰ τὴν γλαφυρὰν καὶ ἐνθουσιώδη ἐπιστολήν. Σοῦ εὐχόμαι νὰ γίνῃς μίαν ἡμέραν φοιτήτρια τοῦ Πανεπιστημίου, ὄχι ὅμως εἰς τὴν ἐπιστήμην που ὀνειροπολεῖς, διότι μοῦ φαίνεται ἀκατάλληλος διὰ κόρην Συνεμμορφώθην μὲ τὴν παραγγελίαν σου, καὶ δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι ἡ φίλη μου *Ναυσικᾶ Κολβάρεως* θὰ γίνῃ ἀπόστολός τῆς Διαπλάσεως εἰς τὴν ἰδιαιτέραν της πατρίδα.

Κρόταλε, σοῦ ἔστειλα τὸν τόμον που ἐζήτησες. Τοῦ φίλου μας Ζ. ἐνέκρινα ἤδη ψευδώνυμον. Φίλησέ μου τὴν μικρὰν Τερψιθέαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀρέσει τόσον ὁ «Λαχνάνκης καὶ ἡ Μαρουλιὼ» καὶ εἰπέ της ὅ,τι ἡ Μαρουλιὼ την εὐχαριστεῖ πολὺ που θὰ την ἔπερνε 'στὸ σπίτι της, ἀφ' οὗ ὁ κακὸς ἐκεῖνος ἄνθρωπος τῆς ἔκοψε τὸ δικό της, — ἀλλὰ ἐπρόλαβε καὶ την ἔπῆρε 'στὸ δικό το· ὁ Λαχανάκης.

Σιωπηλὴ Νὺξ [10Ε] ἀλλὰ καὶ ἑκατὸν ἤξιζεν ἡ τόσον σύντομος, ἀλλὰ καὶ τόσον τρυφερὰ ἐπιστολή σου. Ὁ Θεὸς δοκιμάζει. ἀλλὰ δὲν ἐγκαταλείπει τοὺς ὑπομένοντας καὶ ἐλπίζοντας εἰς αὐτόν. Σὺ δὲ τὸ ξεύρεις τόσον καλά... Φίλησέ μου τὴν Λουκίλην καὶ νὰ ἠμπορέσῃ γρήγορα νὰ μου γράψῃ καὶ αὐτή. Τὰ Χαυτεῖα εἶνε συνοικία τῶν Ἀθηνῶν παρὰ τὴν Πλατεῖαν τῆς Ὁμονοίας, ὀνομασθεῖσα οὕτω ἀπὸ κάποιον Χαύταν, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνῆκον ἄλλοτε τὰ οἰκόπεδα, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐκτίσθη.

Π. Ἰ. Γ. δεκτὸν τὸ 1ον ψευδώνυμον. Νομίζω ὅτι πρέπει νὰ φανῇ κάπου ἀλλοῦ πρῶτα, καὶ ἔπειτα εἰς τὰς Πληροφορίας. Δι' αὐτὸ δὲν δημοσιεύω τὴν σημερινήν.

Εγκρίνουσα τὰ ψευδώνυμά των, δέχομαι μετὰ χαρᾶς εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν μου καὶ εἰς τοὺς Διαγωνισμούς μου τοὺς νέους μου φίλους: *Ὠραίαν Χαλκίδα* (Β. Μ. Ψ. αὐτὸ ἐξέλεξα) *Λαχανάκην* (Ε. Χ.) καὶ *Νεαροὺς Πατρινοὺς* (χωρὶς ἀρχικά.)

Ἀσπασμοί, Πληροφορίαι: ἡ *Μικρὰ Κατεργάρα* πληροφορεῖ τὸν *Παμπόνηρον Κατεργάρην*, ὅτι τον γνωρίζει τώρα καλά, καὶ νὰ παύσῃ κρυπτόμενος·— ἡ *Ἄὐρα τῆς Κερκύρας* ἀσπάζεται τὴν *Ἀνοιξιάτικην Βραδυάν*, τῆς ὁποίας ἔλαβε τὴν ἐπιστολήν, ἀλλὰ δὲν ἠξεύρει ποῦ νὰ τῆς ἀπαντήσῃ ἀφ' οὗ ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὴν πατρίδα τῆς· πληροφορεῖ δὲ τὴν *Δίγιαναν Ἀθηνᾶν*, ὅτι δὲν τῆς ἐζήτησε τ' ὄνομά της (τὸ ὁποῖον γνωρίζει,) ἀλλ' ἀλληλογραφίαν·— οἱ *Διοικηταὶ τῆς Νεολαίας* χαιρετοῦν τὸν *Ἄγγελον τῆς Ἀγάπης*, τὸν ὁποῖον γνωρίζουν κάλλιστα, καὶ πρὸς ἀπόδειξιν, ἂν θέλῃ, θὰ του στείλουν μίαν κάρταν· πληροφοροῦν δὲ τὴν *Σκόνην τῶν Ἀθηνῶν*, ὅτι τὰ γράμματα τῶν ὀνομάτων των, ὅλα πλὴν ἑνός, ἐμπεριέχονται εἰς τὸ ψευδώνυμόν των·— τὸ *Ἀγνὸ Μενεξεδάκι* ἀσπάζεται τὸ *Μενεξεδένιο Μπουκετάκι* καὶ τὸ παρακαλεῖ νὰ του στείλῃ τὴν φωτογραφίαν του· ἐπίσης συγχαίρει τὸ *Ἴον τοῦ Ἀγροῦ* διὰ τὰς λαμπρὰς ἐπὶ πτυχίῳ ἐξετάσεις του·— ἡ *Σεμνὴ Κόρη* παρακαλεῖ τὸν *Σοφὸν Πιττακὸν* νὰ στείλῃ καὶ εὐκολωτέρας Ἀσκήσεις, διότι μόνον τὰς ἰδικάς του δὲν εἰμπορεῖ νὰ λύῃ·— ὁ *Ἄγγελος τῆς Ἀγάπης* ἐρωτᾷ τὸν *Ἀδικημένον* πῶς του φαίνεται εἰς τὴν Σχολήν;— ὁ *Πρίγκιψ τῆς Μαγνησίας* χερετᾷ τὴν *Ἀποστᾶσαν Ἐλπίδα* καὶ ἡν πληροφορεῖ ὅτι εἶνε περιττὸν νὰ μάθῃ τὸνομά του, διότι εἶνε βέβαιος ὅτι δὲν τον γνωγνωρίζει·— τὸ *Κρητικὸν Κάστανον* ἀσπάζεται τὸν *Νοσταλγὸν Ἕλληνα* καὶ ζητεῖ μετ' αὐτοῦ ἀλληλογραφίαν· ἐρωτᾷ δὲ τὴν *Χιωτοπούλαν*, ἂν κάμνῃ συλλογὴν ταχυδρομικῶν δελταρίων·— οἱ *Διόσκουροι* ἀσπάζονται πάντας τοὺς ἐν Χαλκίδι συνδρομητάς, καὶ ἰδίως τὸν *Πειασμένον Καρχαρίαν*·— ἡ *Πενθοῦσα Καρδία* ἀσπάζεται τὴν *Ἀνοιξιάτικην Βραδυάν*, καὶ πολὺ την ἐξέπληξεν ἡ ἀπροοπτος ἀναχώρησίς της· ἡ αὐτὴ πληροφορεῖ τὸ *Ἐρυθρὸν Νέφος* ὅτι ποτὲ δὲν ἔλαβε τετράδιόν του, καὶ εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀπολεσθέντος, παρακαλεῖ νὰ τῆς στείλῃ ἓν ἄλλο·— τὸ *Ἀργυρόκροσσον Νέφος* συγχαίρει τὴν *Διαψευσθεῖσαν Ἐλπίδα* καὶ τὸ *Ζοφερὸν Νέφος* διὰ τὰ βραβεῖά των·— ὁ *Ὑψιπέτης Ἀετὸς* ζητεῖ ταχυτικὰ τῆς *Σκόνης τῶν Ἀθηνῶν* καὶ χαιρετᾷ τὴν *Δροσερὰν Ἑσπέραν*·— ἡ *Ἀποστᾶσα Ἐλπὶς* χαιρετᾷ τὸν *Ὡρίωνα* καὶ τὴν *Θεὰν τῆς Γεωγρίας*, ἐρωτᾷ δὲ τὴν *Σπαρτιάτιδα Χειλωνίδα*, τὴν ὁποίαν ἀσπάζεται, ἂν θὰ ἐξακολουθήσῃ τὸ Σχολεῖον·— ὁ *Ὡρίων* ἀσπάζεται τὸν *Ἰατρὸν τῶν Συνδρομητῶν, Βασιλέα τοῦ Κατέργου* καὶ *Κιθαρῳδὸν Ἀπόλλωνα*— ἡ *Ἀμυδρὰ Λάμψις* χαιρετᾷ τὸν *Καύκασον* καὶ ζητεῖ ταχυτικὰ του, ἐρωτᾷ δὲ τὴν *Μέλλουσαν Καλόγραιαν* διατί δὲν της γράφει·— ὁ *Αἰγιεὺς* πληροφορεῖ τὸν *Παρδαλὸν Γάτον* ὅτι θὰ του στείλῃ τετράδιον μὲ τὸνομά του, ἂν του στείλῃ πρῶτος αὐτὸς μὲ τὸ νέον του ψευδώνυμον·— ὁ *Σκληρὸς Βράχος* ἀσπάζεται τὸν *Λευκὸν Τάκιτθον*, πρὸς τὸν ὁποῖον πέμπει ἐπιστολήν·— ἡ *Ἀγγελικὴ Θεοδωροπούλου* ἐρωτᾷ τὸν *Ζιζίνιαν* ἐὰν ἔλαβε τὸ δελτάριόν της·— οἱ *Νεαροὶ Πατρινοί*, τέσσαρες τὸν ἀριθμόν, χαιρετοῦν τοὺς *Δικηγόρους τῆς Νεολαίας* καὶ τους ἐρωτοῦν διατὶ δὲν ἐπεσκέφθησαν τὴν πόλιν των τὴν 11 Αὐγούστου, κατὰ τὴν ὑπόσχεσίν των;— ἄλλαι τινὲς πληροφορίαι παρελήφθησαν ἐλλείψει χώρου.

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νὰνταλλάξουν: ἡ *Ἀργυρᾶ Συρίκτρα* μὲ τοὺς *Δοκίμους*, *Ἀγκάθι τοῦ Ἀρσακείου* καὶ *Σοφὸν Πιττακόν*·— ἡ *Νοσταλγοῦσα Ἑλληνὶς* μὲ τὴν *Διοπτροφοροῦσαν, Ρομαντικὴν Καρδίαν, Ἀσπροποταμίτην Ἀτίθασσον* καὶ *Παντοχοῦ Παρόντα*·— ὁ *Χιονισμένος Μάϊος* μὲ τὴν *Εὔθυμον Κόρην*, *Αὔραν τῆς Κερκύρας, Παιδικὴν Χαρὰν* καὶ *Δροσερὰν Ἑσπέραν* (εἰ δυνατὸν μὲ τὰ ὀνόματά των·)—ἡ *Ἐσμεράλδα* μὲ τὲς *Ὀλόξανθες Νεράϊδες*·— τὸ *Κρητικὸν Κάστανον* μὲ τὸν *Ἄγγελον τῆς Ἀγάπης*, *Ὀνειροπόλον Ψυχὴν* καὶ *Ἀνεμοζάλην* (μὲ τὸνομά της,) *Νέον Ναύτην* καὶ *Κόρην τοῦ Στρυμῶνος*·— ὁ *Νέμος* μὲ τὴν *Κόρην τῶν Ἄλπεων*, *Μυστικὸν Ψευδώνυμον* καὶ *Πειρ αϊκὴν Αὔραν*·—ἡ *Πικραμένη Καρδούλα* μὲ τὴν *Νοσταλγοῦσαν Ἑλληνίδα*, *Χιονισμένον Μάϊον*, *Ἐρυθρὸν Νέφος*, *Νεράϊδαν τῶν Σπετσῶν* καὶ *Εὐέλπιδας*·— ἡ *Μελαγχολικὴ Σελληνολάτρις* μὲ τὸ *Ἀϊ-Λάϊφ τῶν Πατησίων*, *Ἑλληνικὴν Σημαίαν*, *Μεσοποταμίτισσαν* καὶ *Πτεροτὴν Ταξειδιώτισσαν*·—ἡ *Ὀνειροπόλος Ψυχὴ* μὲ τὴν *Διοπτροφοροῦσαν*, *Παντοχοῦ Παρόντα*, *Ξανθὰ Ναυτόπουλα*, *Παμπόνηρον Κατεργάρην* καὶ *Δαφνοστεφῆ Ναύαρχον*·— ἡ *Εὔθυμος Κόρη* μὲ τὴν *Θάλασσαν τῆς Ἄνδρου*, *Ἄστρον τοῦ Αἰγαίου*, *Ἰτέαν*, *Ταιγαρέλλαν* καὶ *Σκόνην τῶν Ἀθηνῶν* (ἂν θέλουν μὲ τὰ ὀνόματά των·) —ἡ *Μόνωσις* μὲ τὸ *Ἄνθος Ἀνθέων*, *Σημαίαν τῆς Ἀγίας Λαύρας*, *Ὀνειροπόλον Ψυχήν*, *Εὐγενῆ Καρδίαν* καὶ *Νοσταλγοῦσαν Ἑλληνίδα*·— τὸ *Κύκνειον Ἆσμα* μὲ τὴν *Αὔραν τῆς Κερκύρας*, *Ἱππότην τῆς Ὀμίχλης* καὶ *Ναυτόπουλο τοῦ Νείλου* (ἂν εὑρεθοῦνται, μὲ τὰ ὀνόματά των·)— ἡ *Κοφηλᾶτις Κύθηρου* μὲ τὸν *Ἀσπροποταμίτην*, *Σκληρὸν Βράχον*,

προχθές, ὅτι εἰς τὴν ἄλλην σελίδα τῆς ἐπιστολῆς τῆς ἀδελφῆς σου μοῦ ἔγραφες καὶ σύ, καὶ δι' αὐτὸ δὲν σου ἀπήντησα· τὰ χρήματα ἐλήφθησαν·) *Μεκρὰν Κατεγράραν* (διὰ τὴν Πίσσαν μου λέγεις; ἄ, εἶνε πολὺ καλὰ καὶ πολὺ καλή·) *Τυφλόμυγαν* (θὰ συμμορφωθῶ μὲ τὴν παραγγελίαν σου·) *Χαριτωμένην Μουρίτσαν* (ὄχι, ἀνορθογραφίας δὲν ὑπῆρξε εἰς τὴν καλήν σου ἐπιστολήν· μ' ἐλύπησεν ὅμως ἡ ὁμολογία σου, ὅτι ἀπὸ ἀμέλειαν εἶχες νὰ μου γράψῃς τόσον καιρόν· προσπάθησε νὰ διορθωθῇς ἀπὸ αὐτὸ τὸ ἐλάττωμα καὶ νὰ μου γράφῃς συχνά, ἀφ' οὗ σοῦ ἀρέσῃ μάλιστα νὰ βλέπῃς τὸ ψευδώνυμόν σου εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν·) *Ἀγνὸ Μενεξεδάκι* (καὶ σὺ ἄργησες πολὺ νὰ μου γράψῃς, ἀλλὰ εἶχατε τὰ πανηγύρια... δὲν πειράζει· ὅσοι ἐκ μέρους μου ἕνα γλυκὸ φιλάκι εἰς τὸν ἀδελφόν σου, διὰ νὰ τὸ ἔχῃ συντροφιὰ εἰς τὸ σχολεῖόν του, καθὼς εἶπες·) *Δέσποιναν Α. Ἴσκου Σεμνὴν Κόρην* (εἴθε λοιπὸν τοῦ χρόνου νὰ πραγματοποιηθοῦν τὰ σχέδιά σου·) *Κρητικὸν Κάστανον* (ἔχω ὑπ' ὄψει μου τὰς δύο τελευταίας ἐπιστολάς σου τώρα λοιπὸν ποῦ ἐπροκηρύχθη ὁ Διαγωνισμός, χρησιμοποίησε τὰς ὡραίας καὶ πρωτοτύπους Ἀσκήσεις που συνέθεσες·) *Φαληρικὴν Αὔραν* (πολὺ μ' εὐχαρίστησε τὸ γραμματάκι σου· ἔτσι, νὰ μου γράφῃς κάπου-κάπου·) *Λόρδον Βύρωνα* (προτάσεις μικρῶν μυστικῶν μόνον ὑπὸ ψευδώνυμον πρὸς ψευδώνυμον δημοσιεύονται·) *Μαρίδαν* τοῦ *Εὐρίπου* (αἱ προτάσεις σου εἰς τὸ προσεχές· τὴν εὐχήν μου τὴν ἔχεις, καὶ ἂν ἀρκῇ αὐτή . . .) *Ἀϊ-Λάτῳ* τῶν *Πατησίων* ([Ε] διὰ τὴν ὡραίαν ἐπιστολήν μὲ τὸ περίεργον ὄνειρον· ἀλλὰ ποῦ νὰ ἐνθυμοῦμαι τώρα ἂν ἔλαβα Π. Πνεῦμά σου καὶ ἂν ἦτο καλόν· λαμβάνω πάρα πολλὰ καὶ ποτὲ δὲν ἀπαντῶ δι' αὐτά, παρὰ μόνον ὅταν τα ἔχω εἰς χεῖρας μου, δηλαδὴ πρὶν τα βάλω εἰς τὸν σωρόν·) *Δαφνοστεφῆ Ναύαρχον* (ἔλαβα τὴν φωτογραφίαν τῆς ἀγαπητῆς Ἀλβιῶνος καὶ πολὺ χρήγορα θά την δημοσιεύσω·) *Ἠλίαν Κ. Παπαδήμαν* (βραβεῖον ἔστειλα· σοῦ ἐπαναλαμβάνω, ὅτι ἡ ἀπαίτησις ἦτο πολὺ δύσκολος, διότι θά το ἐμάνθαναν,—ἀδύνατον!—καὶ ὅλοι θὰ εἶχαν τὴν ἰδίαν ἀξίωσιν, καὶ δὲν θὰ ἔκαμνα ἄλλη δουλειά, παρὰ νὰ ὑπογράφω ἀποδείξεις παραλαβῆς·) *Περιθοῦσαν Καρδίαν* καὶ *Ἀργυρόκροσσον Νέφος* (σᾶς παρακαλῶ εἰς τὸ ἑξῆς νὰ μου γράφετε χωριστὰ καθεμία, διότι δὲν ἠξεύρω ποῖαι εἶνε αἱ πληροφορίαι τῆς μιᾶς καὶ ποῖαι τῆς ἄλλης·) *Ὑψιπέτην Ἀετὸν* (ἔστειλα μ. μυστικά· ἔγινε λοιπὸν τὸ θεατράκις) *Ταναγραίαν Κόρην* (ἐλήφθησαν· τί περιπέτειαι ἀληθῶς!) *Δρόσον τῆς Ἐρήμου* (ἔστειλα· αἱ προτάσεις σου βέβαια ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὸ ἄλλον φύλλον· εἰπὲ εἰς τὴν ἀδελφήν σου νὰ μου γράψῃ ὅσους εἰξεύρει καὶ δὲν πειράζει.) *Χιονοσκεπῆ Δίρφην* (σὲ ἀντασπάζονται ὅλοι·) *Κυματίζουσαν Θάλασσαν* (τί νὰ σου εἴπω! περίμενε ὀλίγον καὶ θὰ ἰδῇς·) *Παριστρίαν* (ἐλήφθη· ἡ πρότασις εἰς τὸ προσεχές·) *Ἀποστᾶσαν Ἐλπίδα* (δὲν γνωρίζω τίποτε διὰ τὸ ζήτημά πού μ' ἐρωτᾷς· ὅ,τι νέον συμβῇ, θά σάς το ἀναγγείλω·) *Ἀμυδρὰν Λάμψιν* (ἔστειλα· σὲ παραπέμπω ἀνωτέρω, εἰς τὴν πρὸς τὴν *Αὔραν τῆς Κερκύρας* ἀπάντησίν μου· ὅταν τὸ τετράδιον στέλλεται διά του Γραφείου μου, δι' αὐτοῦ πρέπει νὰ γίνῃ καὶ ἡ ἀνταπόδοσις, διὰ νὰ γνωρίζω ὅτι ἀπεδόθη·) *Αἰγιέα* (βραβεῖον ἔστειλα· χαίρω που ἔγινες καλὰ καὶ σου εὔχομαι πᾶσαν πρόοδον εἰς τὸ σχολεῖόν· σήμερον ἐγκρίνω τὸ ψευδ. τοῦ ἀδελφοῦ σου·) *Σκληρὸν Βράχον· Ἰσημερινὸν τοῦ Κόσμου* (ἡ περὶ ἧς ἐρωτᾶς δὲν εἶνε συνδρομήτρια·) *Ἀμαρυλλίδα* (ἡ ὁποία ἐβαρύνθη νὰ ἀναμένῃ τὸ ὄνομά της· *Αὔρας τῆς Κερκύρας*... λαμβάνεις τώρα τακτικὰ τὸ φύλλον;) *Ἐσμεράλδαν* (μάλιστα·) *Ὑπερήφανον Λέοντα* (ἐλήφθησαν·) *Γρυνιάραν* (θά σε εἶχα λησμονήσῃ, ἂν ἐλησμονοῦντο εὔκολα αἱ καλαὶ φίλαι· ἔστειλα·) *Διαψευσθεῖσαν Ἐλπίδα*, κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν *27 Ὀκτωβρίου*, θὰ παντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΟΙ ΚΑΘΥΣΤΕΡΟΥΝΤΕΣ ΤΕΤΡΑΔΙΑ Μ. ΜΥΣΤΙΚΩΝ (*)

ΑΠΟ 1 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1897 ΜΕΧΡΙ 30 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1901

Συνέχεια ψευδωνυμικοῦ καταλόγου κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν. — Ὁ μετὰ τὸ ψευδώνυμον ἀριθμὸς δηλοῖ τὸ ποσὸν τῶν καθυστερουμένων τετραδίων.

Παγωμένος Ὠκεανός, 6.— Παιδικὴ Χαρά, 6.— Παιδὶ τοῦ Λαοῦ, 1.— Πανταχοῦ Παρών, 3.— Παπουτσωμένος Γάτος, 2 — Παρδαλὸς Γάτος, 1.— Παρθενών, 1.— Παρήγορος Ἄγγελος, 1.— Παρτσινέβελος, 1.— Πατρινὸς Βαρκάρης, 2.— Πειραϊκὴ Αὔρα, 4 — Πένθιμος Κυπάρισσος, 2.— Πενθοῦσα Καρδία, 2.— Πέννα Ποιητοῦ, 3.— Περίλυπος Κερκυραία, 1.— Περίλυπος Ὀρφανή, 2.— Περιστερόνη, 2.— Πετραία Ἀραβία. 2.— Πηδηκτούλα, 1.— Πικραμένη Καρδούλα, 1. — Πικροδάφνη, 1.— Πιτ-Πιτ- Πλούμ, 2.— Πλευριτωμένος Γάτος, 2.—Ποιητικὸς Νάρκισσος. 1.— Ποιμενικὴ Ῥάβδος. 2.— Ποιμενὶς τῆς Δίρφης, 3.— Ποιμενὶς τοῦ Πηλίου, 2.— Πονηρὸν Πνεῦμα, 3.— Ποταμὸς Εὐρώτας, 2.— Πράσσο Ἀργίτικο, 2.— Πραξιλλα, 2.— Πρίγκιψ τῆς Μαγνησίας, 2.— Προκυμαία τῆς Σμύρνης, 2.— Πυθία, 1.

Ῥιψοκίνδυνος Ἀργοναύτης, 1.— Ροδέρτος Γουϊσκάρδος, 1.— Ροδινσὼν Κροῦσος, 2.— Ροδίζουσα Φύσις, 1— Ρόδον τῆς Αὐγῆς, 4.— Ροδοστεφανωμένη Ἄνοιξις, 3.— Ροδαφωτισμένη Δύσις, 7.— Ρομαντικὴ Καρδία, 2.— Ρωσσικὴ Καραμέλα, 1.

Σαλωνίτικη Ἐλπή. 2.—Σαπερλιποπέτ, 1.—Σαρδανάπαλος, 2.—Σέλευκος ὁ Κεραυνός, 4.—Σημαία τῆς Ἁγίας Λαύρας, 2.— Σιδηροῦν Κράνος, 1.— Σιρόκο Λεβάντες. 2.— Σκανδαλιάρης, 1.—Σκαφιδάκι, 6.— Σκῆπτρον τοῦ Διός. 11.— Σοφὸς Πιττακός, 13. — Σπαρτιᾶτις Χειλωνίς, 4 — Σπασμένος Φεγγίτης, 15. — Σπουδαῖος Ἄνθρωπος, 1. — Στήριγμα τῆς Μητρός, 6. — Στρατηγὸς Ἀννίβας, 2.— Στρουμπουλὴ Χορεύτρια 3.— Συναχωμένος Ποντικός, 2.—Συριανὴ Ἡγεμονίς, 1.— Συριανὸς Ἱππότης, 1.— Συριανὸς Ὁρίζων, 1,— Σφίγξ τῶν Θηβῶν, 1.

Τάνταλος, 2.— Ταρλαλαμπούμπας, 3.— Ταρταρῖνος τῆς Ταρασκόνης, 4 — Τέκνον τῆς Δήμητρος, 2.— Τικ - Τάκ, 2.— Τί - μὲ - μέλει, 6.— Τίρι - Λίρι, 1.— Τὸμ - Τίτ, 2.— Τοξότης Ἀπόλλων, 5.— Τοξότης Ἄρτεμις, 5.— Τορπιλλητὴς 1. — Τραφαλγάρ, 1.— Τρεχαγυρεύπουλος, 3.— Τριανταφυλλένιο Μπουκετάκι, 1.— Τριανταφυλλένιος Κάμπος, 6.— Τρικέφαλος Ὕδρα, 1.— Τρικυμία, 2.— Τρικυμιώδης Λευκάτας, 1.— Τρικυμιώδης Μαλέας, 4.—Τριφύλλι, 5.— Τρομερὸς Γίγας, 2.— Τρυγονάκι, 3.— Τσιρτσιμπίδας, 5.—Τσουκνίδα, 1.—Τσουκνίδα τῆς Τερψιθέας, 2.— Τσουχτερὸ Ἀγκάθι, 1.

(Ἕπεται τὸ τέλος)

(*) Ἴδε φύλλον 41, 42, καὶ 43 σελ. 330, 338 καὶ 347.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταὶ, μέχρι τῆς 15 Δεκεμβρίου.

Ὁ κάτοχος τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δίον νὰ γράψωσι τὰς λύσεις των οἱ διαγωνιζόμενοι, πολιτεῖται ἐν τῷ Γραφείῳ μας εἰς φακέλλους, ὧν ἕκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1

479. Λεξίγριφος.

Τὸ μὲν πρῶτόν μου, ὦ λύτα, εἶνε ἀριθμητικὸν
Ἐπίπλον καινὸν τὸ ἄλλο, δωματίων κ' αἰθουσῶν.
Τ' ὅλον μου τὸ ἀποφεύγουν ζῷα κι' ἄνθρωποι ἐν [γένει,
Ἀφ' οὗ σύλληψις ἢ φόνος δι' ἐμοῦ τα περιμένει.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Σινεφώδους Αἰγῆς

480. Συλλαβόγριφος.

Τὸ πρῶτον ἔχει ἡ μουσικὴ
Καὶ τ' ἄλλο μου ἐπίσης,
— Ἀλλὰ ἡ ἐκκλησιαστική,—
Τὸ τρίτον αἰτιατική,
Καὶ πόλις εἶνε ἡ λύσις.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἀντιγόνης

481. Ἀναγραμματισμός.

Ἐχρησίμευσα ὡς ὅπλον τῶν Ἑλλήνων τῶν ἀρ- [χαίων,
Ἂν με ἀναγραμματίσῃς, ἰδοὺ νῆσος ἐγὼ Αἰγαῖον.

Ἐστάλη ὑπὸ Πυθαγόρου τοῦ Σαμίου

482. Αἴνιγμα

Ἕνα πουλὶ χωρὶς λαιμὸ κι' οὐρά,
Ἐν ᾧ δὲν ζῇ, φωνάζει φοβερά.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Λοξίου

483. Κυβόλεξον.

1.— Ἐπίρρημά τι τοπικόν.
2.—Κράτος ἐκ τῶν μεγάλων τῆς Ἀσίας.
3.— Πάντοτε εἶμαι ἀρσενικόν.
4 —Γυνὴ τῆς Ἱερᾶς μας Ἱστορίας.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Αἰγιεριανοῦ

484. Κυβόλεξον κεκρυμμένον καὶ ἀντεστραμμένον

1 — Ἡ καρυὰ εἶνε δένδρον βαθύσκιον
2.— Ἡ γαλῆ ἀγαπᾷ νὰ συλλαμβάνῃ μῦς.
3.—Πάντα τὶ μηρυκαστικὰ εἶνε φυτοφάγα.
4.— Ἡ αἶξ ἀναμασᾷ τὴν τροφήν της.

Ἐστάλη ὑπὸ Ἡλία Κ. Παπαδήμα

485 - 486. Ἀστεῖα Παρράματα.

1.— Ἡ λύρα εἶνε μέλος τοῦ οἴνου.
2.— Ἡ καθαρὰ παίζει μεθοδικῶς.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ναβουχοδονόσορος

487. Ἐρώτησις.

Ποῖος; μέγας ποταμός, διὰ τῆς προσθέσεως τῶν ἀντιστοίχων ἀριθμῶν τῶν στοιχείων του, ἀποτελεῖ τὰς ἡμέρας τοῦ ἔτους;

Ἐστάλη ὑπὸ Γεωρσίμου Λασκαράτου

488. Διπλῆ Ἀκροστιχὶς ἐκ παραγώγων

Σχηματίσατε πέντε παράγωγα, ἓν ἐξ ἑκάστου τῶν κάτωθι ρημάτων, ὥστε τὰ μὲν ἀρχικά των νὰποτελοῦν ἔντομον, τὰ δὲ δεύτερα γλύκισμα:
ἄγω, κεράννυμι, ῥέω, ἔννυμι, σάττω.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Λοξίου

489. Φωνηεντόλιπον.

τ ς - σ τ - π ρ ς - σ θ

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Ἔνδοξον Σόλι

490. Γρῖφος.

τὸ $\frac{\text{π ν ε ύ μ α}}{\text{τ' 1 παί}}$ ἀς

Ἐστάλη ὑπὸ Πυθαγόρου τοῦ Σαμίου

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 36.

330. Ἱστορία (ἵ, τό, ροιά). — **331.** Κίνα, ἵνα.—**332.** Βασιλικός, Βασιλική.

333.
Π Ε Ρ
Ο Π Η
Σ Ο Σ
Ο Χ Ι
Σ Η Σ

334.
Π Π Φ
Α Ρ Α
Ρ Ι Δ
Γ Ε Ρ Α Ν Ο Σ
Ρ Μ Α
Ι Ο Ο
Σ Σ Σ

335. ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ (Πάρις, Ὀσκάρ, Κῖπος, Ροιά, Ἄρκτος, Ταρσός, Ἥρα, Σαίκσπηρ) — **336—337** 1) Ζημίαν αἰροῦ μᾶλλον ἢ κέρδος αἰσχρόν. 2) Εἰ χωλῷ παροικήσεις ὑποσκάζειν μαθήσῃ 3) Παιδεία ἀνθρώποις δεύτερος ἥλιος. —**388—390.** ΜΟΝΗ, ΟΝΟΣ, ΡΑΜΑ. Καὶ τῇ ἀνταλλαγῇ διὰ τοῦ Σ=ΟΣΜΗ, ΟΣΟΣ, ΑΣΜΑ (ΜΟΡιον, ΟΝΑγρος, ΝΟΜος, ΗΣΑΰ).—**391.** Σκέπτεσθε ὅλα ὅσα λέγετε, ἀλλὰ μὴ λέγετε ὅλα ὅσα σκέπτεσθε. — **392.** Μὴ ἐπαίρου διὰ πλοῦτον.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῶν Καταστημάτων Ἀνέστη Κωνσταντινίδου 1901

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΑΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ
Ἐσωτερικοῦ δραχ. 7.— Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνὸς καὶ εἶνε προπληρωτέαι δι' ἓν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.- Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0,15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις
Ὁδὸς Πατησίων, ἀριθ. 11 Β, παρὰ τὰ Καυτεῖα

Περίοδος Β'.—Τόμ. 8ος **Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Νοεμβρίου 1901** **Ἔτος 23ον. — Ἀριθ. 45**

Ο ΘΑΥΜΑΣΙΟΣ ΟΡΕΝΟΚΟΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ὑπὸ **ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ**

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'. (Συνέχεια.)

«ΔΙΑ ΤΗΣ ΣΙΕΡΡΑΣ-ΠΑΡΙΜΑΣ»

Ἐπὶ ἓν τέταρτον τῆς ὥρας, ὁ Ἰάκωβος Ἑλλὼκ καὶ ὁ Βαλδέζ ἔμειναν εἰς τὴν ἰδίαν θέσιν, χωρὶς νὰ κάμουν τὸ παραμικρὸν κίνημα.

Οὔτε ὁ Ζορρές, οὔτε κανεὶς ἄλλος ἐφάνη εἰς τὴν ἀντίπεραν ὄχθην. Τίποτε δὲν συνέβαινεν εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀπέναντι δάσους, τὸ ὁποῖον ἤρχισε καὶ αὐτὸ νὰ φωτίζεται.

Ἀλλ' ἐφ' ὅσον ἐπροχώρει ἡ ἡμέρα, ὁ Ἱσπανός, — ἂν παραδεχθῶμεν ὅτι ὁ Βαλδέζ δὲν ἠπατήθη, — θὰ ἠδύνατο νἀνακαλύψῃ ὅτι δύο μόνον ναῦται συνώδευαν τοὺς ἐπιβάτας τῶν πλοιαρίων, καὶ νἀναγγείλῃ τοῦτο εἰς τοὺς συντρόφους του.

Πῶς λοιπὸν θὰ ἐξηκολούθη τὸ ταξείδιον ὑπὸ ὅρους ἀσφαλείας τόσον ἀνεπαρκεῖς; . . . Εἶχον ἀνακαλυφθῇ ... εἶχον κατασκοπευθῇ. . . ὁ Ζορρὲς θὰ ἐπανεύρισκε τοὺς ταξειδιώτας κατὰ τὴν πορείαν των πρὸς τὴν Σάντα Ζουάναν. . . θὰ τους παρηκολούθει. . . δὲν θὰ ἔχανε τώρα πλέον τὰ ἴχνη των.

Αἱ περιστάσεις ἦσαν ἐκτάκτως σοβαραί· καὶ τὸ σοβαρώτερον ἐξ ὅλων ἦτο, ὅτι ὁ Ἱσπανὸς θὰ συνήντησε βεβαιότατα τὴν συμμορίαν τῶν Κουΐβων, οἱ ὁποῖοι ἐλυμαίνοντο τὰς χώρας ταύτας, ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ καταδίκου Ἀλφανίζ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

ΤΟ ΠΕΡΑΜΑ ΦΡΑΣΚΑΕΣ

Εἰς τὰς πέντε, οἱ ταξειδιῶται ἐξύπνησαν.

Πρῶτος ἐσηκώθη ὁ Παῦλος. Ἐν ᾧ ἐπηγαινοήρχετο κατὰ μῆκος τῆς ὄχθης τοῦ ῥίου, ὁ λοχίας Μαρσιάλης, ὁ Γερμανὸς Πατέρν καὶ ὁ μικρὸς Ἰνδὸς ἐκοιμῶντο ἀκόμη, τυλιγμένοι μὲ τὰ σκεπάσματά των καὶ μὲ τὰ καπέλα των ἕως τὰ μάτια.

Ὁ φρουρὸς ναύτης, πλησιάσας τὸν Ἰάκωβον Ἑλλὼκ καὶ τὸν Βαλδέζ, συνωμίλει μετ' αὐτῶν περὶ ὅσων εἶχεν ἴδῃ κατὰ τὴν φρούρησίν του, καὶ ἐπεβεβαίονε τοὺς λόγους τοῦ Βαλδέζ, λέγων ὅτι καὶ αὐτὸς ἀνεγνώρισε τὸν Ζορρές, προσπαθοῦντα νὰ κατέλθῃ εἰς τὸν Τορρίδαν.

Ὁ Ἰάκωβος Ἑλλὼκ ἐσύστησε καὶ εἰς τοὺς δύο νὰ μὴ εἴπουν ἀπολύτως τίποτε Ἦτο περιττὸν νἀποκαλύψουν τὸ ἐπικίνδυνον τῆς θέσεως, ἐπιδεινωθείσης διὰ τῆς συναντήσεως ταύτης. Ἤρκει ὅτι το ἐγνώριζαν αὐτοί, καὶ αὐτοὶ θὰ ἐλάμβαναν τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα ἀπῄτει ἡ ἀσφάλεια τῶν συντρόφων των.

Μετὰ διαφόρους σκέψεις καὶ ἐπιχειρήματα ὑπὲρ ἢ κατά, ἀπεφασίσθη νὰ ἐξακολουθήσουν διευθυνόμενοι πρὸς τὴν Μονὴν τῆς Σάντα-Ζουάνας.

Τῷόντι, ἂν ὁ Ἀλφανὶζ κατεῖχε τὰ περίχωρα, ἂν ὁ Ἰάκωβος Ἑλλὼκ καὶ οἱ σύντροφοί του ἔμελλον νὰ προσβληθοῦν ἀπὸ τοὺς λῃστάς, ἡ ἐπίθεσις αὕτη θὰ ἐγίνετο ὁμοίως, εἴτε ἐπήγαιναν ἔμπρός, εἴτε ἐπέστρεφαν ὀπίσω. Εἶνε ἀληθές, ὅτι ἂν ἐπέστρεφον πρὸς τὸν Ὀρενόκον, θὰ τους ὑπερήσπιζε τὸ ῥίον Τορρίδα, ἀδιάβατον καθ'ὅλον ἐκεῖνο τὸ μέρος. Ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, τίποτε δὲν ἠμπόδιζε τοὺς Κουΐβας νὰ κατέλθουν πρὸς τὸ βουνὸν Μωνουὰρ κ' ἐκεῖθεν νὰ ἐπιπέσουν κατὰ τῶν ταξειδιωτῶν, εἶνε δὲ ζήτημα ἂν οἱ ἄνδρες τῶν δύο πλοιαρίων θὰ ἦσαν ἀρκετοὶ νὰποκρούσουν τὴν ἐπίθεσιν.

Ἦτο ἐξάπαντος προτιμώτερον νὰ ἐξακολουθήσουν βαδίζοντες ἔμπρός, πρὸς τὴν Σάντα-Ζουάναν. Ἐν πρώτοις, θὰ εἶχον ἀκόμη τὴν προάσπισιν τοῦ ῥίου Τορρίδα, ἐφ' ὅσον δὲν ἦτο διαβατόν, — καὶ περὶ τούτου ἠμπορροῦσαν νὰ ἐρωτήσουν τὸν Γκόμον. Ἔπειτα, βαδίζοντες οὕτω θὰ ἐπλησίαζον πρὸς τὸ τέρμα καὶ ἴσως θὰ το ἔφθανον, τότε δὲ οὐδεὶς φόβος θὰ ὑπῆρχε, διότι ἡ Σάντα-Ζουάνα, μὲ τὸν πλη-

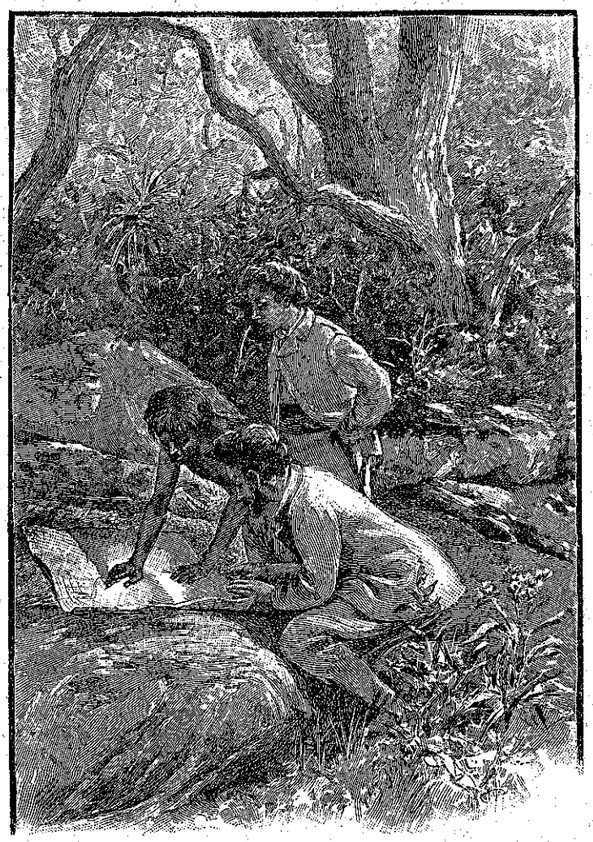

«Ἐδῶ. . . ἐδῶ. . ἀπεκρίθη ὁ μικρὸς Ἰνδός, θέτων τὸν δάκτυλον ἐπὶ τοῦ χάρτου. (Σελ. 358, στήλ. 6'.)